

Nehemia

Nehemia 1

1. De geschiedenissen *Of, woorden.* van Nehemia, zoon van Hachalja. En het geschiedde in de maand Chisleu, Zie Ezra 10:9. Naar het heilig of kerkelijk jaar der Joden, was het de negende maand; maar naar der Chaldeën rekening, die het jaar in *September* begonnen, was het de derde maand. in het twintigste jaar, Van den koning Arthasasta, gelijk onder, Neh. 2:1; zie aldaar. als ik te Susan De hoofdstad van Susiana, gebouwd *zo enigen schrijven* door *Darius Histaspis.* in het paleis was;
2. Zo kwam Hanani, een van mijn broederen, *Dat is, bloedverwanten, of landslieden, Joden.* hij en *sommige* mannen uit Juda, en ik vraagde hen naar de Joden, die ontkomen waren Hebreuws, *de ontkoming.* (die overgebleven waren van de gevangenis), en naar Jeruzalem.
3. En zij zeiden tot mij: De overgeblevenen, die van de gevangenis aldaar in het landschap *Of, provincie,* zoals het land Kanaän genoemd wordt, omdat het nu was onder het gebied der Perzische monarchie. zijn overgebleven, zijn in grote ellende Hebreuws, *in groot kwaad;* dat is, ellende en treurigheid. en in versmaadheid; en Jeruzalems muur is verscheurd, en haar poorten zijn met vuur verbrand.
4. En het geschiedde, als ik deze woorden hoorde, zo zat ik neder, en weende, en bedreef rouw, *enige* dagen; en ik was vastende en biddende voor het aangezicht van den God des hemels.
5. En ik zeide: Och, HEERE, God des hemels, Gij, grote en vreselijke God! Die het verbond en de goedertierenheid houdt dien, die Hem liefhebben, en Zijn geboden houden.
6. Laat toch Uw oor *Dat is, verhoor toch; menselijker wijze van God gesproken.* opmerkende, en Uw ogen Zie 1 Kon. 8:29. open zijn, om te horen naar het gebed Uws knechts, dat ik heden *Dat is, te dezer tijd.* voor *Dat is, verhoor toch; menselijker wijze van God gesproken.* Uw aangezicht bid, dag en nacht, voor *Dat is, verhoor toch; menselijker wijze van God gesproken.* de kinderen Israels, Uw knechten; en ik doe belijdenis over de zonden der kinderen Israels, die wij tegen U gezondigd hebben; ook ik en mijns vaders huis, wij hebben gezondigd.
7. Wij hebben het ganselijk Hebreuws, *wij hebben met verderving, of verdervende verdorven;* dat is, wij hebben gans verdorvenlijk tegen U gehandeld en ons in alle manieren aan U schuldig gemaakt, door onze zonden. tegen U verdorven; en wij hebben niet gehouden de geboden, Zie van deze drie volgende woorden Deut. 5:31. noch de inzettingen, noch de rechten, die Gij Uw knecht Mozes geboden hebt.
8. Gedenk toch des woords, dat Gij Uw knecht Mozes geboden hebt, Zie Deut. 30:2,3,4 met de aantekening. zeggende: Gijlieden zult overtreden, Ik zal u onder de volken verstrooien.
9. En gij zult u tot Mij bekeren, en Mijn geboden houden, en die doen; al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels, Ik zal hen vandaar verzamelen, en zal ze brengen tot de plaats, die Ik verkoren heb, om Mijn Naam aldaar te doen wonen.
10. Zij zijn toch Uw knechten en Uw volk, dat Gij verlost hebt door Uw

grote kracht en door Uw sterke hand.

11. Och, HEERE, laat toch Uw oor opmerkende zijn op het gebed Uws knechts, en op het gebed Uwer knechten, die lust hebben Uw Naam te vrezen; en doe het toch Uw knecht heden wel gelukken, en geef Hebreeuws, *geef hem ter barmhartigheden, of ontfermingen*, dat is, werk nu in het hart des konings, dat hij zich mijns en mijns volks ontferme, en mijn verzoek gunstiglijk toesta; zie Jer. 42:12. hem barmhartigheid voor het aangezicht dezes mans. Namelijk, van den koning Arthasasta, gelijk de volgende woorden en het begin van Neh. 2: uitwijzen. Ik nu was des konings schenker.

Nehemia 2

1. Toen geschiedde het in de maand Nisan, Anders genoemd Abib; Exod. 13:4. in het twintigste jaar van den koning Arthasasta, Zie Ezra 6:14. *als er* wijn voor zijn aangezicht was, dat ik den wijn Tot wien de beurt nu weder gekomen was om den koning van den opgedragen wijn te schenken. Hiermede wordt te kennen gegeven de oorzaak, waarom Nehemia dus lang getoefd heeft. opnam, en gaf *hem* den koning; nu was ik nooit treurig geweest Hebreeuws, *kwaad*; dat is hier, droevig, treurig van gelaat, en zo in het volgende; zie Gen. 40:7. voor zijn aangezicht. Als ik voor den koning placht te verschijnen; maar nu *wil hij zeggen* was het anders met mij gesteld.

2. Zo zeide de koning tot mij: Waarom is uw aangezicht treurig, zo gij toch niet krank zijt? Dit is niet dan treurigheid des harten. Toen vreesde ik Uit ontzag voor den koning, want men moest voor de Perzische koningen met geen tekenen van rouw en droefenis verschijnen, Esth. 4:2; en mede uit bekommernis over de uitkomst dezer zaak, die zeer gewichtig was. gans zeer.

3. En ik zeide tot de koning: De koning leve Manier van gelukwensen in die landen gebruikelijk. Zie Dan. 2:4, en Dan. 3:9, en Dan. 5:10, en Dan. 6:22. in eeuwigheid! Dat is, lang. Hoe zou mijn Hebreeuws, *waarom*. aangezicht niet treurig zijn, daar de stad, Namelijk, *Jeruzalem*, die hij aldus beschrijft om zijn droefenis te excuseren, en den koning te meer te bewegen. de plaats Hebreeuws, *huis*; hetwelk somtijds voor *plaats* genomen wordt. Zie Exod. 25:27; 2 Sam. 15:17; Spreuk. 8:2 met de aantekening. der begravenissen mijner vaderen, woest is, en haar poorten met vuur verteerd zijn?

4. En de koning zeide tot mij: Wat verzoekt gij Hebreeuws, *waarover zijt gij nu verzoekende*. nu? Toen bad ik Te weten, bij mijzelf, in mijn hart. tot God van den hemel.

5. En ik zeide tot den koning: Zo het den koning Hebreeuws, *zo bij den koning goed is*, alzo Neh. 2:7; zie Ezra 5:17. goeddunkt, en zo uw knecht voor uw aangezicht aangenaam is, Hebreeuws, *goed*. dat gij Versta hierop, *zo verzoek ik*. mij zendt naar Juda, naar de stad der begravenissen mijner vaderen, dat ik ze bouwe.

6. Toen zeide de koning tot mij, daar Anders, *en de koningin Anders, vrouw, bedgenoot.*, die nevens hem zat. de koningin Anders, *vrouw, bedgenoot*. nevens hem zat: Hoe lang zal uw reis wezen, en wanneer zult gij wederkomen? En het behaagde Hebreeuws, *was goed voor het aangezicht des konings*. den koning, dat hij mij zond, als ik hem zekeren tijd Te weten, van twaalf jaren; zie onder Neh. 5:14, en Neh. 13:6. gesteld had.

7. Voorts zeide ik tot den koning: Zo het den koning goeddunkt, dat men mij brieven geve aan de landvoogden aan gene zijde der rivier, *Eufraat*, en zo in het volgende. dat

- zij mij overgeleiden, totdat ik in Juda zal gekomen zijn;
8. Ook een brief aan Asaf, den bewaarder Dat is, den houtvester of bosbewaarder. Zie 1 Kon. 5:6, *Lusthof*. Hebreeuws, *Pardesch*; dat is, *paradijs*, waardoor sommigen verstaan de streek van het gebergte Libanon tot Anti-Libanon toe, alzo genoemd vanwege de zonderlinge lustigheid dezer plaats, zodat er ook een stadje geweest is, genoemd het *Paradijs*. van den lusthof, denwelken de koning heeft, dat hij mij hout geve om te zolderen de poorten van het paleis, dat aan het huis is, Versta, het huis Gods, dat is, de tempel, welks voorhof *hier, gelijk enigen menen, het paleis genoemd* tot dezen tijd toe open heeft gelegen. Vergelijk Ezra 10:9; 1 Kron. 29:1. en tot de stadsmuur, en tot het huis, waar ik intrekken zal. En de koning gaf ze mij, naar de goede hand Gelijk Ezra 7:6,9,28, enz. mijns Gods over mij.
9. Toen kwam ik tot de landvoogden aan gene zijde der rivier, en gaf hun de brieven des konings. En de koning had oversten des heirs en ruiteren met mij gezonden.
10. Toen nu Sanballat, de Horoniet, Alzo genoemd van *Horonaim*, een der voornaamste steden van de Moabieten, gelijk te zien is Jes. 15:5; Jer. 48:3,5,34. en Tobia, de Ammonietische knecht Dat is, van den Perzischen koning, vazal, officier, of stadhouder. Deze beiden waren vijanden der Israëlieten. Zie 2 Sam. 8:2, en 2 Sam. 12:31, en hadden hun residentie te dezen tijde binnen Samaria, gelijk afgenomen wordt uit Neh. 4:2. *dat* hoorden, *mishaagde* Hebreeuws, *het was of doch hun kwaad, met, of, ja een groot kwaad*; dat is, het mishaagde hen met groot mishagen. *het hun met groot mishagen, dat er een mens gekomen was, om wat goeds te zoeken voor de kinderen Israels.*
11. En ik kwam te Jeruzalem, en was daar Vergelijk Ezra 8:32. drie dagen.
12. Daarna maakte ik mij des nachts op, ik en weinig mannen met mij, en ik gaf geen mens te kennen, wat mijn God in mijn hart gegeven had, om aan Jeruzalem te doen; en er was geen dier met mij, dan het dier, waarop ik reed.
13. En ik trok uit bij nacht door de Dalpoort, Dat is, waar deze poort tevoren geweest was en naderhand weder opgebouwd is; zie Neh. 3:13, alzo van de volgende. en voorbij de Drakenfontein, Of, *Slangenfontein*. Hierdoor wordt door sommigen verstaan de fontein des waters *Siloa*, als gaande zeer stillekens en zachtjes, gelijk of een slang kroop. Zie Jes. 8:6, en onder, Neh. 3:15. en naar de Mistpoort, Waar men de vuiligheden uitbracht naar de beek *Kidron*, zo enigen menen. en ik brak Om eigenlijk te weten wat er aan schortte, en wat er aan te doen was. Anders, *ik lette op de muren, enz., hoe ze gescheurd waren, enz., alzo ook Neh. 2:15. aan de muren van Jeruzalem, dewelke verscheurd waren, en haar poorten Te weten, van Jeruzalem. met vuur verteerd.*
14. En ik ging voort naar de Fonteinpoort, Waar men ging naar de fontein van het water Siloa, gelijk enigen afnemen uit Neh. 3:15. en naar des konings vijver; Zie onder, Neh. 3:15,16; 2 Kon. 18:17, en 2 Kon. 20:20. doch daar was geen plaats Vanwege de steenhopen van den vervallen en gebroken muur, zodat hij te voet moest gaan. voor het dier, om onder mij voort te gaan.
15. Toen ging ik op, des nachts, door de Anders, *bij. beek, Kidron*; zie daarvan 2 Sam. 15:23, of *Gihon*, zo anderen menen. Zie daarvan 2 Kron. 32:30, en 2 Kron. 33:14. en ik brak aan den muur; Zie Neh. 2:13. en ik keerde weder, en kwam in de Dalpoort; alzo keerde ik wederom.
16. En de overheden wisten niet, waar ik heengegaan was, en wat ik deed; want ik had tot nog toe den

Joden, en den priesteren, en den edelen, Hebreeuws, *den witten*; dat is, die witte sierlijke klederen droegen, gelijk grote heren in der koningen hoven; zie Esth. 8:15. Alzo onder, Neh. 5:7, en Neh. 6:17, en Neh. 7:5, en Neh. 13:17. en overheden, en den anderen, Hebreeuws, *het overige*. die het werk deden, Stadsbouwmeester, of wien het opzicht daarvan bevolen was, die het bewind daarvan hadden. niets te kennen gegeven.

17. Toen zeide ik tot hen: Gijlieden ziet de ellende, waarin wij zijn, dat Jeruzalem woest is, en haar poorten met vuur verbrand zijn; komt, en laat ons Jeruzalems muur opbouwen; opdat wij niet meer een versmaadheid zijn.

18. En ik gaf hun te kennen de hand mijns Gods, Vergelijk boven, Neh. 2:8. Die goed over mij geweest was, als ook de woorden des konings, die hij tot mij gesproken had. Toen zeiden zij: Laat ons op zijn, dat wij bouwen; en zij sterkten Dat is, zij grepen moed om dit goed en loffelijk werk onbeschroomd bij de hand te nemen. hun handen ten goede.

19. Als nu Sanballat, de Horoniet, en Tobia, de Ammonietische knecht, en Gesem, de Arabier, dit hoorden, zo bespotten zij ons, en verachtten ons; en zij zeiden: Wat is dit voor een ding, dat gijlieden doet? Wilt gijlieden tegen den koning rebelleren?

20. Toen gaf ik hun tot antwoord, en zeide tot hen: God van den hemel, Die zal het ons doen gelukken, en wij, Zijn knechten, zullen ons opmaken en bouwen; maar gijlieden Als ongelovigen en afgodendienaars vanouds af, hebt gij gans geen gemeenschap met Gods kerk, maar zijt vreemd van dezelve, ja hare vijanden, zodat wij ons aan u niet hebben te keren. hebt geen deel, noch

gerechtigheid, noch gedachtenis in Jeruzalem.

Nehemia 3

1. En Vergelijk deze beschrijving van Jeruzalems omgang en gelegenheid, met onder, Neh. 12:31, enz. Eljasib, Kindskind van Jesua, onder, Neh. 12:10. de hogepriester, maakte zich op met zijn broederen, Dat is, bloedverwanten, van Aärons linie. de priesteren, en zij bouwden de Schaapspoort; Of, *Veepoort*, tegen het voorste deel des tempels, alzo, naar sommiger gevoelen, genoemd omdat daar de veemarkt geweest is, tot gerief om offerbeesten bij de hand te hebben, als zijnde nabij den tempel gelegen. Hier was ook *gelijk sommigen menen* de vijver Bethesda, waarvan Joh. 5:2; zie ook onder, Neh. 3:32, en Neh. 12:39. zij heiligden Dat is, deden gebeden, offeranden, enz., nadat de poort gemaakt was, eer zij tot het algemene gebruik kwam. Vergelijk Deut. 20:5. Of, *heiligden*; dat is, verordenden deze plaats tot zaken, die tot den dienst des tempels behoorden, als offervee te kopen, en te wassen door het gerief des bijliggenden vijvers, dien God ook daarom kan hebben gezegend met het mirakel der genezing, Joh. 5:4; idem, specerijen, reukwerk en kruideniers woonden hier; onder, Neh. 3:32. Anders, *heiligden*; dat is, bereidden, rustten toe. Vergelijk Jer. 51:27, enz. ze, en richtten Zie Neh. 3:3. haar deuren op; ja, zij heiligden Dat is, deden gebeden, offeranden, enz., nadat de poort gemaakt was, eer zij tot het algemene gebruik kwam. Vergelijk Deut. 20:5. Of, *heiligden*; dat is, verordenden deze plaats tot zaken, die tot den dienst des tempels behoorden, als offervee te kopen, en te wassen door het gerief des bijliggenden vijvers, dien God ook daarom kan hebben gezegend met het mirakel der genezing, Joh. 5:4; idem, specerijen, reukwerk en kruideniers woonden hier; onder, Neh. 3:32. Anders, *heiligden*; dat is, bereidden, rustten toe. Vergelijk Jer. 51:27, enz. ze tot aan den toren Mea, Of, *Honderd toren*, staande tussen de Schaapspoort en den toren

Hananeël; misschien also genoemd, omdat deze toren honderd ellen van beiden afstand. tot aan den toren Hananeel. Zie Jer. 31:38.

2. En aan zijn hand bouwden Of, zijde, dat is, naast hem; en zo in het volgende. de mannen van Jericho; ook bouwde aan zijn hand Zacchur, de zoon van Imri.
3. De Vispoort nu bouwden de kinderen van Senaa; Anders, *Hassenaä*. zij zolderden die, en richtten Of, *zetten op*. Wanneer de deuren in de stadspoorten eigenlijk opgezet en gehangen zijn, zie daarvan onder, Neh. 6:1, en Neh. 7:1, hoewel het ganse werk hier meteen verhaald wordt; tenware, dat de deuren op dezen tijd wel gereed en opgezet zijnde, naderhand ten volle door den last van Nehemia geschikt en opgehangen mochten zijn. haar deuren op, met haar sloten en haar grendelen.
4. En aan hun hand Dergenen die in Neh. 3:4, en Neh. 3:3 genoemd zijn. verbeterde Of, *versterkte*, herstelde, te weten, den vervallen muur; en also in het volgende. Meremoth, de zoon van Uria, den zoon van Koz; Of, *Hakkoz*. en aan hun hand Dergenen die in Neh. 3:4, en Neh. 3:3 genoemd zijn. verbeterde Of, *versterkte*, herstelde, te weten, den vervallen muur; en also in het volgende. Zadok, zoon van Baena.
5. Voorts aan hun hand verbeterden de Thekoieten; Zie 2 Sam. 14:2. maar hun voortreffelijken brachten Dat is, de groten of aanzienlijken en machtigen van Thekoa wilden zich niet buigen noch begeven, om dit werk van hun God mede te helpen bevorderen. Deze onwilligheid en hoogmoed wordt tot hunne schande van den Heiligen

Geest bestraft. hun hals niet tot den dienst Of, *tot het werk*. huns Heeren. Anders, *hunner heren*; verstaande daardoor de commissarissen, die gesteld waren om opzicht te nemen en orde op alles te stellen.

6. En de Oude poort verbeterden Jojada, de zoon van Paseah, en Mesullam, de zoon van Besodja; deze zolderden zij, en richtten haar deuren op, met haar sloten en haar grendelen.
7. En aan hun hand verbeterden Melatja, de Gibeon Zie van Gibeon, Joz. 10, en van Mizpa, Richt. 10:17. iet, en Jadon, de Meronothiet, de mannen van Gibeon Zie van Gibeon, Joz. 10, en van Mizpa, Richt. 10:17. en van Mizpa; tot aan den stoel Dat is, het huis, waar de landvoogd of stadhouder des konings in Judea zijn hof hield, en waar Nehemia nu misschien zelf intrekken zou. Vergelijk boven, Neh. 2:8. des landvoogds aan deze zijde der rivier. *Eufraat*; in de Schriftuur *Frath* genoemd.
8. Aan zijn hand verbeterde Uzziel, de zoon van Harhoja, een der goudsmeden, en aan zijn hand verbeterde Hananja, de zoon van een der apothekers; Hebreeuws, *een zoon der apothekers*: hetwelk sommigen verstaan zoveel te zijn als *apotheker*. en zij lieten Dat is, zij lieten het volgende deel des muurs zo het was, dewijl het nog goed en sterk genoeg gebleven was. Anderen verstaan dat er een binnenmuur was, de bovenstad van de benedenstad afscheidende, dien zij, als voor het eerst niet nodig, oversloegen, om het nodigeste werk te bevorderen. Anders, *zij richtten op*. Vergelijk Exod. 23:5. Jeruzalem tot aan den brede muur.
9. En aan hun hand verbeterde Refaja, de zoon van Hur, overste des halven deels Jeruzalem was in verscheidene delen of kwartieren afgedeeld; deze was overste van de helft der stad. Sommigen menen dat er benevens het voornaamste deel, vanwege de uitnemendheid *Jeruzalems deel* of *kwartier*

genoemd, andere mindere kwartieren geweest zijn, als van *Bethcherem*, *Mizpa*, *Bethzur* en *Kegila*, hoewel er zijn, die het daarvoor houden dat deze kwartieren of omstreken, in het volgende vermeld, buiten Jeruzalem gelegen waren, gelijk van Bethcherem vermeld onder, Neh. 3:14; te zien is Jer. 6:1. Anders, *de helft van een deel van Jeruzalem*.

10. Voorts aan hun hand verbeterde Jedaja, de zoon van Herumaf, en tegenover zijn huis; en aan zijn hand verbeterde Hattus, de zoon van Hasabneja.
11. De andere Dat is, het volgende deel, liggende naast aan het deel van Hattus; of, *gelijk anderen* even zulk deel of maat des muurs, gelijk Hattus hersteld had. *mate* verbeterden Malchia, de zoon van Harim, en Hassub, de zoon van Pahath-Moab; daartoe den Bakoventoren. Zie onder, Neh. 12:38.
12. En aan zijn hand verbeterde Sallum, de zoon van Lohes, Of, *Hallohes*. overste van het *andere* halve deel van Jeruzalem, hij en zijn dochteren.
13. De Dalpoort verbeterden Hanun, en de inwoners van Zanoah; zij bouwden die, en richtten haar deuren op, *met* haar sloten en haar grendelen; daartoe duizend ellen aan den muur, tot aan de Mistpoort. Zie boven, Neh. 2:13.
14. De Mistpoort nu verbeterde Malchia, de zoon van Rechab, overste van het deel Beth-Cherem; hij bouwde ze, en richtte haar deuren op, *met* haar sloten en haar grendelen.
15. En de Fonteinpoort verbeterde Sallum, de zoon van Kol-Hoze, overste van het deel van Mizpa; hij bouwde ze, en overdekte ze, en richtte haar deuren op, *met* haar sloten en haar grendelen; daartoe

den muur des vijvers Schelah Dit wordt bij sommigen genomen voor *Siloam*, waarvan Joh. 9:7. Vergelijk boven, Neh. 2:13; hier begint Nehemia te verhalen het verbouwen van hetgeen tot het paleis en den tempel behoorde. **bij des konings hof, en tot aan de trappen, Zie onder, Neh. 12:37. die afgaan van Davids stad.**

16. Na hem verbeterde Nehemia, de zoon van Azbuk, overste van het halve deel van Beth-Zur, tot tegenover Davids graven, en tot aan den gemaakten vijver, Zie 2 Kon. 18:17, en 2 Kon. 20:20, alzo, naar eniger gevoelen, genoemd, tot onderscheiding van den anderen, Neh. 3:15, die een natuurlijke vijver of poel geweest is. **en tot aan het huis der helden.** Waar de dapperste krijgslieden, die steeds omtrent den koning waren, hun logement plachten te hebben.
17. Na hem verbeterden de Levieten, Rehum, de zoon van Bani; aan zijn hand verbeterde Hasabja, de overste van het halve deel van Kehila, in zijn deel. *Of, voor, met zijn deel;* dat is, voor, of met die inwoners van zijn kwartier.
18. Na hem verbeterden hun broederen, Bavai, de zoon van Henadad, de overste van het *andere* halve deel van Kehila.
19. Aan zijn hand verbeterde Ezer, de zoon van Jesua, de overste van Mizpa, een ander maat; tegenover den opgang naar het wapenhuis, aan den hoek. Zie 2 Kron. 26:9.
20. Na hem verbeterde zeer vuriglijk Hebreuws, *ontstak, sterkte;* dat is, hij verbeterde of herstelde en verbouwde zijn deel met een zonderlingen ijver; zie Ps. 45:5. Baruch, de zoon van Zabbai, Anders, *Zakkai*. een andere maat; van den hoek tot aan de deur van het huis van Eljasib, den hogepriester.
21. Na hem verbeterde Meremoth, de zoon van Uria, den zoon van Koz, *Of, Hakkoz,* gelijk boven. een ander maat;

- van de huisdeur van Eljasib af, tot aan het einde van Eljasibs huis.
22. En na hem verbeterden de priesteren, wonende in de vlakke velden. Hebreeuws, *mannen van het plein*; dat is wonende in de vlakke velden, tussen Jeruzalem en Jericho gelegen. Zie 2 Sam. 2:29, enz.
23. Daarna Anders, *na hen*. Hebreeuws eigenlijk, *na hem*, hetwelk sommigen verstaan hier genomen te zijn voor het getal van velen; en also Neh. 3:27,29. verbeterden Benjamin, en Hassub, tegenover hun huis; na hem verbeterde Azaria, de zoon van Maaseja, den zoon van Hananja, bij zijn huis.
24. Na hem verbeterde Binnui, de zoon van Henadad, een ander maat; van het huis van Azarja tot aan den hoek en tot aan het punt;
25. Palal, de zoon van Uzai, tegen den hoek, en den hogen toren over, die van des konings huis uitsteekt, Hebreeuws, *uitgaat*; en zo Neh. 3:26. die bij den voorhof der gevangenis is; Zie onder, Neh. 12:39, en Jer. 32:2. na hem Pedaja, de zoon van Paros;
26. De Nethinim Zie Ezra 2:48. nu, *die* in Ofel Of, *op de hoogte*; zie 2 Kron. 27:3, en 2 Kron. 33:14. woonden, tot Hierop kan men verstaan, *verbeterden*. tegenover de Waterpoort aan het oosten, en den uitstekenden toren.
27. Daarna verbeterden de Thekoieten Zie Neh. 3:5. een ander maat; tegenover den groten uitstekenden toren, en tot aan den muur van Ofel.
28. Van boven Of, *van de Paardenpoort aan*; zie 2 Kon. 11:16. de Paardenpoort verbeterden de priesteren, een iegelijk tegenover zijn huis.
29. Daarna verbeterde Zadok, de zoon van Immer, tegenover zijn huis. En na hem verbeterde Semaja, de

zoon van Sechanja, de bewaarder van de Oostpoort. Vergelijk Jer. 19:2.

30. Na hem verbeterden Anders, *naast mij*, en zo in Neh. 3:31, verstaande, dat Nehemia hier verhaalt wie aan zijn beide zijden gearbeid hebben, zonder uit te drukken wat hij gedaan heeft om anderen met zijn exempel voor te gaan; tonende also zijn nederigheid. Zie onder, Neh. 4:16,23, en Neh. 5:16. Hananja, de zoon van Selemja, en Hanun, de zoon van Zalaf, de zesde, Te weten, zoon van Zalaf, of, *hij zelf de zesde*. een andere maat. Zie Neh. 3:11. Na hem verbeterde Mesullam, de zoon van Berechja, tegenover zijn kamer.
31. Na hem verbeterde Malchia, de zoon eens goudsmids, tot aan het huis der Nethinim en der kruideniers, tegenover de poort van Mifkad, Dat is, *bevel, opzicht, monstering, of telling*. Sommigen menen dat de grote Raad hier bijeenkwam om op de voorkomende zwarigheden te letten en bevelen uit te geven of te publiceren. en tot de opperzaal van het punt.
32. En tussen de opperzaal van het punt tot de Schaapspoort toe, verbeterden de goudsmiden en de kruideniers.

Nehemia 4

1. Maar het geschiedde, als Sanballat Zie boven, Neh. 2:10. gehoord had, dat wij den muur bouwden, zo ontstak hij, Hebreeuws, *hem ontstak*; te weten, de toorn, also Neh. 4:7. en werd zeer toornig; Hebreeuws, *veel, grotelijks*. en hij bespote de Joden.
2. En sprak in de tegenwoordigheid Hebreeuws, *voor het aangezicht*. zijner broederen en van het heir Om het krijgsvolk tegen de Joden op te hitsen en gaande te maken. van Samaria, en zeide: Wat doen deze amechtige Joden? Zal men hen Anders, *zullen zij het*

- oprichten, of opbouwen?* laten geworden? Zullen zij offeren? Zullen zij het in een dag *Of, in dezen dag,* alsof hij zeide: Menen zij het op dien dag te voleinden, op welken zij het hebben begonnen of besloten? Het zal hun mislukken. voleinden? Zullen zij de steentjes uit de stofhopen levend maken, Dat is, in vorigen stand herstellen. daar zij verbrand zijn?
3. En Tobia, den Ammoniet, was bij hem, en zeide: Al is het, dat zij bouwen, zo er een vos opkwame, hij zou hun stenen muur *Hebreeuws, den muur hunner stenen.* wel verscheuren.
 4. Hoor, o onze God! dat wij *Of, want zij zijn veracht.* zeer veracht *Hebreeuws, een verachting.* zijn, en keer hun versmaadheid *Dat zij ons aandoen.* weder op hun hoofd, en geef hen over tot een roof in een land der gevangenis. Waarheen Gij hen zult mogen verstoten. Dit wenst Nehemia uit een heiligen ijver tot Gods eer, en tegen Gods en zijns volks bittere vijanden.
 5. En dek hun ongerechtigheid niet toe; en hun zonde worde niet uitgedelgd van voor *Dat is, alzo, dat Gij daarop niet zoudt letten om die te straffen; gelijk Jer. 18:23.* Uw aangezicht, want zij hebben *U* getergd, *Hebreeuws, zij hebben getergd,* of, *tot toorn verwekt tegenover de bouwers.* Anders, *zij hebben de bouwlieden getergd, staande tegen hen over;* te weten, als vijanden, die iemand als onder de ogen staan tergen. *staande* tegenover de bouwlieden. Die op uw bevel en door uw genade zijn bouwende.
 6. Doch wij bouwden den muur, zodat de ganse muur samengevoegd werd tot zijn helft toe; *Versta, de helft der hoogte, de halve hoogte.* want het hart des volks was om te werken.
 7. En het geschiedde, als Sanballat, en Tobia, en de Arabieren, en de Ammonieten, *Zie 2 Kron. 20:1.* en de Asdodieten hoorden, dat de verbetering *Hebreeuws, gezondheid, heling, genezing, pleistering, pleister.* Alzo 2 Kron. 24:13. Vergelijk ook Jer. 8:22. aan de muren van Jeruzalem toenam, *Hebreeuws, opklom, opkwam, opging;* gelijk men van de gezondheid zou mogen zeggen dat zij *opkomt, klimt, of opgaat,* wanneer zij toeneemt en de mens meer en meer betert; idem, van een *pleister,* dat die *op* gedaan, of *op* gelegd wordt, en dat er een *roof,* of *litteken* op de wonde komt. dat de scheuren begonnen gestopt te worden, zo ontstaken zij zeer;
 8. En zij maakten allen te zamen een verbintenis, dat zij zouden komen om tegen Jeruzalem te strijden, en een verbijstering daarin te maken. *Of, hem, namelijk Nehemia te verbijsteren.*
 9. Maar wij baden tot onzen God, en zetten wacht tegen hen, *Anders, over, of nevens hen,* te weten, over de werklieden. dag en nacht, hunnenthalve. Te weten, om der vijanden wil.
 10. Toen zeide Juda: *Dat is, de Joden, het volk van Juda.* De kracht der dragers is vervallen, *Zodat zij niet bekwaam zullen zijn om te strijden.* en des stofs *Daar resteert nog veel te dragen, van zand, steengruis en aarde, van den gebroken en vervallen muur.* is veel, zodat wij aan den muur niet zullen *Als zullende moeten staan in de wapenen tegen den vijand. Zie Neh. 4:15.* Anders, *bouwende aan de muren, zullen wij de overhand niet hebben;* als niet kunnende beide naar behoren doen. kunnen bouwen.
 11. Nu hadden onze vijanden gezegd: Zij zullen *Dat is, wij zullen den aanslag zo beleiden, dat zij het niet wijs worden eer, enz.* het niet weten, noch zien, totdat wij in het midden van hen komen, en slaan hen dood; alzo zullen wij het werk doen ophouden.
 12. En het geschiedde, als de Joden, die bij hen woonden, kwamen, dat zij het ons *wel* tienmaal zeiden, *Dat is, veelmalen, dikwijls gewaarschuwd.* *Zie Gen.*

31:7. uit al de plaatsen, *door* dewelke Dat is, door welke men gewoon is heen en weder te gaan, dat is, door alle wegen en passen, waar men vandaar tot hier, en van hier tot daar kan komen. **gij tot ons wederkeert.**

13. Daarom zette ik in de benedenste Hebreuws, *van de benedenste, of onderste delen der plaats, van achter,* enz. plaatsen achter den muur, *en op de hoogten, Of, uitstekende, spitse plaatsen* van rotsstenen en rotsen, die alzo vanwege de *wittigheid, blankheid, of, gladdigheid* mogen genoemd zijn. en ik zette het volk naar de geslachten, met hun zwaarden, hun spiesen en hun bogen.
14. En ik zag toe, en maakte mij op, en zeide tot de edelen, Hebreuws, *witten;* zie boven, Neh. 2:16. en tot de overheden, en tot het overige des volks: Vreest niet voor hun aangezicht; denkt aan dien groten en vreselijken HEERE, en strijdt voor uw broederen, uw zonen en uw dochteren, uw vrouwen en uw huizen.
15. Daarna geschiedde het, als onze vijanden hoorden, dat het ons bekend was geworden, en God hun raad te niet gemaakt had, zo keerden wij allen weder tot den muur, een iegelijk tot zijn werk.
16. En het geschiedde van dien dag af, dat de helft mijner jongens Dat is, knechten, hovelingen, officieren, en zo dikwijls in het volgende. doende waren aan het werk, en de helft van hen hielden de spiesen, en de schilden, en de bogen, en de pantsiers; en de oversten waren achter het Een iegelijk bij die van zijn huis, om met hun tegenwoordigheid en opzicht het volk moed te geven en het werk te bevorderen. **ganse huis van Juda.**
17. Die aan den muur bouwden, en die den last droegen, *en die*

oplaadden, waren een ieder Van dragers en opladers. **met zijn ene hand** Met dit hun doen zeer levendig afbeeldende den toestand der strijdende kerk op aarde, die steeds als met de ene hand moet bouwen aan het werk des Heeren, met de andere gereed zijnde tot afwering der geestelijke en lichamelijke vijanden. **doende aan het werk, en de andere hield het geweer.** Versta, een werpgeweer, een werppijl, halve lans, enz.

18. En de bouwers hadden een iegelijk zijn zwaard aan zijn lenden gegord, en bouwden; maar die met de bazuin blies, was bij mij.
19. En ik zeide tot de edelen, en tot de overheden, en tot het overige des volks: Het werk is groot en wijd; en wij zijn op den muur afgezonderd, de een ver Hebreuws, *de man van zijn broeder.* van den ander;
20. Ter plaatse, waar gij het geluid der bazuin zult horen, daarheen zult gij u tot ons verzamelen; onze God zal voor ons strijden.
21. Alzo waren wij doende aan het werk; en de helft van hen hielden de spiesen, van het opgaan Dat is, van den vroegen morgen tot den laten avond. des dageraads tot het voortkomen der sterren toe.
22. Ook zeide ik te dier tijd tot het volk: Een iegelijk vernachte met zijn jongen binnen Hebreuws, *in het midden van,* enz. Jeruzalem, opdat zij ons des nachts ter wacht zijn, en des daags aan het werk.
23. Voorts noch ik, noch mijn broederen, noch mijn jongelingen, noch de mannen van de wacht, die achter mij Dat is, die mij volgden. waren, wij trokken onze klederen niet uit; een iegelijk *had* zijn geweer Vanwege het gevaar. **en water.** Voor den dorst, omdat het in die landen heet was; zie 1 Sam. 26:11. Anders, *een ieder ging met zijn geweer*

om water, of, een ieder trok zich uit ter bading.

Nehemia 5

1. Maar het geroep des volks en hunner vrouwen was groot, tegen hun broederen, Versta, voor het merendeel de rijken en machtigen, die met woekeren en panden de gemeente uitzogen en verdrukten, gelijk volgt. de Joden.
2. Want er waren, die zeiden: Onze zonen, en onze dochteren, wij zijn velen; daarom Anders, *laat ons dan koren opnemen, enz.* hebben wij koren opgenomen, opdat wij eten en leven.
3. Ook waren er, die zeiden: Wij verpanden onze akkers, en onze wijngaarden, en onze huizen, opdat wij in dezen honger Deze duurte en nood des volks kan eendeels daaruit gesproten zijn, dat zij, gedurende dit bouwen, hun huiszorg hebben moeten nalaten; anderdeels, omdat zij uit vrees van den vijand van buiten niet konden inhalen. koren mogen opnemen.
4. Desgelijks waren er, die zeiden: Wij hebben geld ontleend tot des konings cijns, Om dien te mogen betalen; zie daarvan Ezra 4:13; hiervan waren alleen de priesters, Levieten en andere bedienaars des tempels vrij, Ezra 7:24. *op* onze akkers en onze wijngaarden.
5. Nu is toch ons vlees als het vlees Dat is, wij gelden voor God zoveel als zij, want wij, zowel als zij, zijn Abrahams zaad en Gods bondgenoten. onzer broederen, onze kinderen zijn als hun kinderen; en ziet, wij onderwerpen onze zonen en onze dochteren tot dienstknechten; Versta daarbij, *en dienstmaagden.* ja, er zijn enige van onze dochteren onderworpen, dat zij in de macht Anders, *en het is in de macht onzer handen niet die te lossen, want, enz.* onzer handen niet zijn; en anderen hebben onze akkers en onze wijngaarden.
6. Toen ik nu hun geroep en deze woorden hoorde, ontstak ik zeer. Hebreeuws, *mij ontstak zeer;* te weten, de toorn.
7. En mijn hart beraadslaagde in mij; daarna twistte ik met de edelen, Hebreeuws, *witten;* zie boven, Neh. 2:16. en met de overheden, en zeide tot hen: Gijlieden vordert Of, *legt op, perst af, overdringt.* Anders, *gij leent, een ieder zijn broeder, met last;* en zo in het volgende. een last, Versta door dezen last den woeker en de verzetting of verpanding van goederen en mensen. een iegelijk van zijn broeder. Voorts belegde ik Hebreeuws eigenlijk, *ik gaf;* dat is, ik stelde een grote bijeenkomst aan. een grote vergadering tegen hen.
8. En ik zeide tot hen: Wij hebben onze broederen, de Joden, die aan de heidenen verkocht waren, Dit was, vermoedelijk, van de Babyloniërs gedaan. naar ons vermogen Hebreeuws, *naar de genoegzaamheid in, of bij, of, onder ons,* dat is, zoveel, ons mogelijk was. wedergekocht; Zie Lev. 25:47,48,49. en zoudt gijlieden ook uw broederen verkopen, of zouden zij aan ons verkocht worden? Toen zwegen zij, en vonden geen antwoord.
9. Voorts zeide ik: De zaak is niet goed, die gijlieden doet; zoudt gij niet wandelen in de vreze onzes Gods, om de versmading Dat is, om den heidenen, die Gods en onze vijanden zijn, geen oorzaak te geven van Gods naam te lasteren, en ons smadelijk te verwijten dat wij aan elkander doen hetgeen wij in hun misprezen en gehaat hebben. der heidenen, onze vijanden?
10. Ik, mijn broederen, en mijn jongens, vorderen Zie Neh. 5:7. Nehemia wil zeggen dat hij de gemeente in alle manieren verschoonde en dat zij desgelijks behoorden te doen. wij ook geld en koren van hen? Laat ons toch dezen last nalaten. Gelijk boven, Neh. 5:7.

11. Geeft hun toch als heden weder hun akkers, hun wijngaarden, hun olijfgaarden en hun huizen; en het honderdste Dit hadden zij genomen van hun broeders, tegen de wet; Exod. 22:25; Lev. 25:36; Deut. 23:19. *deel* van het geld, en van het koren, den most en de olie, die gij Anders, *die gij hun geleend hebt.* hun hebt afgevorderd.
12. Toen zeiden zij: Wij zullen het wedergeven, en van hen niets zoeken; wij zullen alzo doen, als gij zegt. En ik riep de priesteren, Om den eed hun af te nemen, of om getuigen daarvan te zijn, en door hun tegenwoordigheid de consciëntiën te meer voor God te verplichten; zie 1 Kon. 8:31,32; Num. 5:19. en deed hen zweren, dat zij doen zouden naar dit woord.
13. Ook schudde Ene ceremonie bij den eed en vervloeking te dien tijde gebruikt. ik mijn boezem Anders, *mijn arm*; dat is, mijn mouw; of, *ik* schudde mijn mantel uit, mijn arm meteen uitstreckende. uit, en zeide: Alzo schudde Ene ceremonie bij den eed en vervloeking te dien tijde gebruikt. God uit allen man, die dit woord niet zal bevestigen, uit zijn huis en uit zijn arbeid, Dat is, uit zijn goed en have, die hij met zijn arbeid mag hebben verkregen. en hij zij alzo uitgeschud en ledig. En de ganse gemeente zeide: Amen! Zie Num. 5:22. En zij prezen de HEERE. En het volk deed naar dit woord.
14. Ook van dien dag af, dat hij mij De koning Arthasasta, of, God door den koning. bevolen heeft hun landvoogd te zijn in het land Juda, van het twintigste jaar af, tot het twee en dertigste jaar van den koning Arthahsasta, Zie Ezra 6:14. zijnde twaalf jaren, heb ik, met mijn broederen, het des landvoogds niet gegeten.
15. En de vorige landvoogden, die voor mij geweest zijn, hebben het volk bezwaard, en van hen genomen aan brood en wijn, daarna Of, *benevens, behalve.* veertig zilveren sikkelen; Te weten, voor elken dag. Van sikkelen, zie Gen. 20:16. ook heersten hun jongens over het volk; maar ik heb alzo niet gedaan, om der vreze Gods wil.
16. Daartoe heb ik ook aan het werk dezes muurs verbeterd, Gelijk boven, Neh. 4: doorgaans. en wij hebben geen land gekocht; en al mijn jongens zijn aldaar verzameld De ene helft om te arbeiden, de andere helft om wacht te houden in de wapenen. Zie boven, Neh. 4:16. geweest tot het werk.
17. Ook zijn van de Joden en van de overheden honderd en vijftig man, en die van de heidenen, die rondom ons zijn, tot ons kwamen, Om den godsdienst bij te wonen, of nodige berichten over te brengen. aan mijn tafel geweest.
18. En wat voor een dag bereid werd, was een os *en* zes uitgelezen schapen; *Geiten* daaronder begrepen. ook werden mij vogelen bereid, en binnen tien dagen van Versta, daarbij werd er provisie gedaan; of, men schonk om den tienden dag wijn, zonder maat, daar men anders denzelven gewoonlijk bij zekere maat gaf. allen wijn Dat is, allerlei. zeer veel; nog heb ik bij dezen Dat is, aldus doende, niettegenstaande ik zulke onkosten deed. het brood Gelijk boven, Neh. 5:14. des landvoogds niet gezocht, omdat de dienstbaarheid zwaar was over dit volk.
19. Gedenk mijner, mijn God, ten goede, alles, Niet omdat ik daarmede iets verdiend heb, maar omdat Gij genadiglijk en zeer mildelijk beloofd hebt te belonen wat men goeds aan uw volk doet. Vergelijk Neh. 13:22. wat ik aan dit volk gedaan heb.

Nehemia 6

1. Voorts is het geschied, als van Sanballat, en Tobia, en van Gesem, den Arabier, en van onze andere Hebreeuws, *het overige onzer vijanden.* vijanden gehoord was, dat ik den muur gebouwd had, en dat geen scheur daarin was overgelaten; ook had ik tot dezen tijd toe de deuren niet opgezet *Vergelijk boven, Neh. 3:3. in de poorten;*
2. Zo zond Sanballat, en Gesem, tot mij, om te zeggen: Kom en laat ons te zamen vergaderen in de dorpen, *Dat is, in een van de dorpen; zie Richt. 12:7. Anderen Cefirim, houdende het voor een eigennaam van een plaats; gelijk Cefira is, onder, Neh. 7:29. in het dal Ono. Gelegen in Benjamin, onder, Neh. 11:35. Maar zij dachten mij kwaad te doen. Dat is, om te brengen.*
3. En ik zond boden tot hen, om te zeggen: Ik doe een groot werk, zodat ik niet zal kunnen afkomen; waarom zou dit werk ophouden, terwijl ik het zou nalaten, en tot ulieden afkomen?
4. Zij zonden nu *wel* viermaal tot mij, op dezelfde wijze. *Hebreeuws, naar ditzelfde woord;* en zo in Neh. 6:4 en het volgende *terstond* wederom. En ik antwoordde hun op dezelfde wijze. *Hebreeuws, naar ditzelfde woord;* en zo in Neh. 6:4 en het volgende *terstond* wederom.
5. Toen zond Sanballat tot mij op dezelfde wijze, ten vijfden male, zijn jongen, met een open brief in zijn hand.
6. Daarin was geschreven: Het is onder de volken gehoord, en Gasmu zegt: *Boven, Neh. 6:1, genoemd Gesem, de Arabier.* Gij en de Joden denkt te rebelleren, daarom bouwt gij den muur, en gij zult hun ten koning zijn; naar dat deze zaken zijn. *Dat is, naardat deze zaken zich laten inzien. Anders, volgens deze*
- woorden, of naardat men hiervan spreekt. Hebreeuws, naar deze woorden, of zaken, dingen.*
7. Dat gij ook profeten hebt besteld, om van u te Jeruzalem uit te roepen, zeggende: Hij is koning *Hebreeuws, een koning in Juda;* dat is, wij hebben nu een eigen koning onder ons. in Juda. Nu zal het van den koning gehoord worden, naar dat deze zaken zijn; kom dan nu, en laat ons te zamen raadslaan. *Hoe wij zullen voorkomen dat de koning van Perzië, dit horende, vertoornd wordt en een groot kwaad tegen u en ons allen voorneemt.*
8. Doch ik zond tot hem, om te zeggen: Er is van al zulke zaken, als gij zegt, niets geschied; maar gij versiert ze uit uw hart.
9. Want zij allen zochten *Hebreeuws, maakten ons vreesachtig;* te weten, zoveel in hen was, het was hun oogmerk in dit alles dat zij ons vrees zochten aan te jagen. Alzo onder, Neh. 6:14. *Vergelijk Ps. 56:2; Jer. 2:3. ons vreesachtig te maken, zeggende: Te weten, bij zichzelf, dat is denkende. Hun handen zullen van het werk aflaten, dat het niet zal gedaan worden; nu dan, sterk mijn handen! Dit wordt van velen genomen als een gebed van Nehemia tot God, tegen de aanslagen zijner vijanden. Sommigen nemen het aldus: Maar nu, ik zal mijn handen sterken. Of, het is om mijn handen te sterken; dat is, ik zal niet dan te wakkerder en moediger daartegen zijn.*
10. Als ik nu *Het voorgaande hadden de vijanden van buiten gedaan. Hier verhaalt Nehemia wat hem van zijn valse broeders is wedervaren van binnen. kwam in het huis van Semaja, den zoon van Delaja, 1 Kron. 24:18 wordt vermeld van een Delaja, dat hij de voornaamste priester der drie en twintigste beurt geweest is, van welken sommigen menen dat deze Semaja een nakomeling geweest is. den zoon van Mehetabeel (hij nu was besloten), zo zeide hij: Laat ons samenkomen in het huis Gods, in het midden* *Dat is, in*

den tempel. des tempels, en laat ons de deuren des tempels toesluiten; want zij zullen komen om u te doden, ja, bij nacht zullen zij komen, om u te doden.

11. Maar ik zeide: Zou een man, als ik, Die een goede conscientie heb, en ten volle verzekerd ben dat mijn beroep en werk van God is. Hieruit kon Nehemia ook afnemen dat zijn profetie niet van God was. **vlieden?** En wie is er, zijnde als ik, Die een goede conscientie heb, en ten volle verzekerd ben dat mijn beroep en werk van God is. Hieruit kon Nehemia ook afnemen dat zijn profetie niet van God was. **die in den tempel zou gaan, dat hij levend bleve?** Gelijk somtijds de misdadigers zich zoeken te behouden in het huis Gods. Zie Exod. 21:14; 1 Kon. 1:51, en 1 Kon. 2:28. Ook waren de deuren in de poorten nog niet opgehangen, onder Neh. 7:1, zulks dat er mogelijkheid van gevaar bij nacht voor Nehemia zijnde, deze Semaja veinst, alsof hij Nehemia uit goede genegenheid in den tempel wil bergen. Maar het was bedrog. Anders, *en leven, of levend blijven*, alsof hij zeide: Ik zou toch den dood hebben te vrezen of te verwachten, zo ik tegen Gods bevel in den tempel ging. **Ik zal er niet ingaan.**
12. Want ik merkte, en ziet, God had hem niet gezonden; maar hij sprak deze profetie tegen mij, Niet tot mijn best, gelijk hij zich geliet, maar door ingeven mijner vijanden, om mij vreesachtig te maken en in schande te brengen; gelijk volgt. omdat Tobia en Sanballat hem gehoord hadden.
13. Daarom was hij gehoord, opdat ik zou vrezen, en alzo doen, en zondigen; Tegen Gods wet en mijn beroep. Zie boven, Neh. 6:11. opdat zij iets zouden hebben tot een kwaden naam, Dat is, om mij een kwaden naam te maken; of een kwaad gerucht van mij te strooien. Vergelijk Pred. 7:1. opdat zij mij zouden honen.

14. Gedenk, mijn God, aan Tobia en aan Sanballat, naar deze zijn werken; Anders, *hunne*. Hebreeuws, *zijne*; dat men kan duiden op enen of elk van dezen, of op *Semaja*, die zich van hen tot deze boze werken had laten huren. en ook aan de profetes Noadja, Die dezen titel valselijk aannam. en aan de andere profeten, Hebreeuws, *het overige der profeten*. die mij gezocht hebben Gelijk boven, Neh. 6:9; zie aldaar. vreesachtig te maken.
15. De muur nu werd volbracht, op den vijf en twintigsten van Elul, De zesde maand der Joden, passende eensdeels op onzen *Augustus*, anderdeels op *September*. in twee en vijftig dagen. Nadat zij begonnen hadden te bouwen. Deze omstandigheid dient tot vergroting van Gods genade, in spijt der vijanden zijn volk bewezen.
16. En het geschiedde, als al onze vijanden *dit* hoorden, zo vreesden al de heidenen, die rondom ons waren, en zij vervielen Dat is, hun gelaat verviel van mismoedigheid, of zij dachten dat zij na dezen geen macht meer zouden hebben om de Joden te bestrijden. Vergelijk Job 12:3 met de aantekening. zeer in hun ogen; want zij merkten, dat dit werk van onzen God gedaan was.
17. Ook schreven Hebreeuws, *vermenigvuldigden hun brieven*. in die dagen edelen van Juda Hebreeuws, *witte*; zie boven, Neh. 2:16. vele brieven, die naar Tobia gingen; en die van Tobia kwamen Te weten, de brieven, die Tobia weder schreef. tot hen.
18. Want velen in Juda hadden hem gezworen, Hebreeuws, *heren, of meesters des eeds*; dat is, eedgenoten, met ede aan hem verplicht. Dit waren de vruchten van de verboden huwelijken, die hier verhaald worden. omdat hij was een schoonzoon Anders, *zwager*. van Sechanja, den zoon van Arah; en zijn zoon Johanan had genomen de

dochter van Mesullam, den zoon van Berechja.

19. Ook verhaalden *Hebreeuws, zij waren zeggende.* zij zijn goeddadigheden *Hebreeuws, goedheden.* voor mijn aangezicht, en mijn woorden brachten zij uit tot hem. Tobia *dan Anders, dat Tobia brieven gezonden had,* enz. nemende het voor de woorden, die Nehemia tot hen gesproken had. zond brieven, om mij vreesachtig te maken. *Gelijk Neh. 6:9.*

Nehemia 7

1. Voorts geschiedde het, als de muur gebouwd was, dat ik de deuren *In de stadspoorten. Vergelijk boven, Neh. 6:1, en Neh. 3:3.* oprichtte, en de poortiers, en de zangers, en de Levieten werden besteld. Om op hun diensten te passen.

2. En ik gaf bevel aan mijn broeder Hanani, en aan Hananja, den overste van den burg te Jeruzalem, *Anders, over, of aangaande Jeruzalem,* te weten, gaf hij hem bevel. want hij was als een man *Dat is hier, hij was inderdaad en waarheid een getrouw man. Zie van gelijke betekenis van dit woord, Gen. 22:12, en de aantekening aldaar.* van getrouwheid, en godvrezende boven velen.

3. En ik zeide tot hen: Laat de poorten van Jeruzalem niet geopend worden, totdat de zon heet wordt, *Dat is, dat het hoog dag is.* en terwijl zij daarbij staan, *De portiers, of wien het openen en sluiten der poorten bevolen is, of aldus: Wanneer zij, die daarbij staan, de poorten zullen hebben gesloten, betast gij ze dan,* om te zien of zij wel gesloten zijn, en dat om de veelheid der vijanden van buiten en van binnen. *Anders, terwijl zij nog op zijn;* te weten, het volk. laat hen de deuren sluiten, *Te weten, aan den avond.* betast gij ze dan; en dat men wachten zette, inwoners van Jeruzalem, een

iegeijk op zijn wacht, en een iegeijk tegenover zijn huis.

4. De stad nu was wijd van ruimte *Of, begrip, (omvang).* *Hebreeuws, handen;* zie *Gen. 34:21; Richt. 18:10; Jes. 22:18,* met de aantekening. en groot; doch des volks was weinig daarbinnen; *Hebreeuws, in het midden van hen.* en de huizen waren niet gebouwd. *Versta, niet overal, noch ten volle.*

5. Zo gaf mijn God in mijn hart, dat ik de edelen, *Hebreeuws, de witten;* zie *boven, Neh. 2:16.* en de overheden, en het volk verzamelde, *Dat is, uit alle plaatsen tegen den eersten der zevende maand deed opkomen, om te doen hetgeen in de vijf volgende hoofdstukken, Neh. 8, Neh. 9, Neh. 10, Neh. 11, Neh. 12, verhaald wordt.* om de geslachten *Om door dat middel te weten, welke geslachten vanouds tot Jeruzalem behoorden, opdat het getal der inwoners mocht worden vermeerderd, en anderen, desnoods, daar bijgevoegd worden.* te rekenen; en ik vond het geslachtsregister *Hebreeuws, het boek der geslachtsrekening.* dergenen, die in het eerst waren *Die met den vorst Zerubbabel uit de gevangenis waren opgetogen onder den koning Cores, of Cyrus.* opgetogen, en vond daarin geschreven *aldus:*

6. Dit zijn de kinderen *Zie van dit register, Ezra 2:2, en de andere aantekening daar op dat ganse hoofdstuk.* van dat landschap, die optogen uit de gevangenis der weggevoerden, die Nebukadnezar, koning van Babel, weggevoerd had, en *die* wedergekeerd zijn naar Jeruzalem en naar Juda, een iegeijk tot zijn stad;

7. Dewelke kwamen met Zerubbabel, Jesua, Nehemia, Azaria, Raamja, Nahamani, Mordechai, Bilsan, Mispereth, Bigvai, Nehim en Baena. *Dit is het getal der mannen van het volk van Israel.*

8. De kinderen van Parhos waren twee duizend, honderd twee en zeventig;
9. De kinderen van Sefatja, driehonderd twee en zeventig;
10. De kinderen van Arach, zeshonderd twee en vijftig;
11. De kinderen van Pahath-Moab, van de kinderen van Jesua en Joab, twee duizend, achthonderd *en* achttien;
12. De kinderen van Elam, duizend, tweehonderd vier en vijftig;
13. De kinderen van Zatthu, achthonderd vijf en veertig;
14. De kinderen van Zakkai, zevenhonderd en zestig;
15. De kinderen van Binnui, zeshonderd acht en veertig;
16. De kinderen van Bebai, zeshonderd acht en twintig;
17. De kinderen van Azgad, twee duizend, driehonderd twee en twintig;
18. De kinderen van Adonikam, zeshonderd zeven en zestig;
19. De kinderen van Bigvai, twee duizend, zeven en zestig;
20. De kinderen van Adin, zeshonderd vijf en vijftig;
21. De kinderen van Ater, van Hizkia, acht en negentig;
22. De kinderen van Hassum, driehonderd acht en twintig;
23. De kinderen van Bezai, driehonderd vier en twintig;
24. De kinderen van Harif, honderd *en* twaalf;
25. De kinderen van Gibeon, vijf en negentig;
26. De mannen van Bethlehem en Netofa, honderd acht en tachtig;
27. De mannen van Anathoth, honderd acht en twintig;
28. De mannen van Beth-Azmaveth, twee en veertig;
29. De mannen van Kirjath-Jearim, Cefira en Beeroth, zevenhonderd drie en veertig;
30. De mannen van Rama en Gaba, zeshonderd en twintig;
31. De mannen van Michmas, honderd twee en twintig;
32. De mannen van Beth-El en Ai, honderd drie en twintig;
33. De mannen van het andere Nebo, twee en vijftig;
34. De kinderen des anderen Elams, duizend, tweehonderd vier en vijftig;
35. De kinderen van Harim, driehonderd en twintig;
36. De kinderen van Jericho, driehonderd vijf en veertig;
37. De kinderen van Lod, Hadid en Ono, zevenhonderd een en twintig;
38. De kinderen van Senaa, drie duizend, negenhonderd en dertig;
39. De priesters: de kinderen van Jedaja, van het huis van Jesua, negenhonderd drie en zeventig;
40. De kinderen van Immer, duizend twee en vijftig;
41. De kinderen van Pashur, duizend, tweehonderd zeven en veertig;
42. De kinderen van Harim, duizend *en* zeventien;
43. De Levieten: de kinderen van Jesua, van Kadmiel, van de kinderen van Hodeva, vier en zeventig;
44. De zangers: de kinderen van Asaf, honderd acht en veertig;
45. De poortiers: de kinderen van Sallum, de kinderen van Ater, de kinderen van Talmon, de kinderen van Akkub, de kinderen van Hatita, de kinderen van Sobai, honderd acht en dertig;
46. De Nethinim: de kinderen van Ziha, de kinderen van Hasufa, de kinderen van Tabbaoth;

47. De kinderen van Keros, de kinderen van Sia, de kinderen van Padon;
48. De kinderen van Lebana, de kinderen van Hagaba, de kinderen van Salmai;
49. De kinderen van Hanan, de kinderen van Giddel, de kinderen van Gahar;
50. De kinderen van Reaja, de kinderen van Rezin, de kinderen van Nekoda;
51. De kinderen van Gazzam, de kinderen van Uzza, de kinderen van Paseah;
52. De kinderen van Bezai, de kinderen van Meunim, de kinderen van Nefussim; *Anders, Nefischesim.*
53. De kinderen van Bakbuk, de kinderen van Hakufa, de kinderen van Harhur;
54. De kinderen van Bazlith, de kinderen van Mehida, de kinderen van Harsa;
55. De kinderen van Barkos, de kinderen van Sisera, de kinderen van Thamah;
56. De kinderen van Neziah, de kinderen van Hatifa;
57. De kinderen der knechten van Salomo; de kinderen van Sotai, de kinderen van Sofereth, de kinderen van Perida;
58. De kinderen van Jaela, de kinderen van Darkon, de kinderen van Giddel;
59. De kinderen van Sefatja, de kinderen van Hattil, de kinderen van Pochereth van Zebaim, de kinderen van Amon;
60. Al de Nethinim, en de kinderen der knechten van Salomo, waren driehonderd twee en negentig.
61. Ook togen dezen op van Thel-melah, Thel-harsa, Cherub, Addon en Immer; maar zij konden hunner vaderen huis, en hun zaad niet tonen, of zij uit Israel waren;
62. De kinderen van Delaja, de kinderen van Tobia, de kinderen van Nekoda, zeshonderd twee en veertig.
63. En van de priesteren, de kinderen van Habaja, de kinderen van Koz, de kinderen van Barzillai, die een vrouw van de dochteren van Barzillai, den Gileadiet, genomen had, en naar hun naam genoemd was.
64. Dezen zochten hun geschrift, willende hun geslacht rekenen, maar het werd niet gevonden; daarom werden zij als onreinen van het priesterdom geweerd.
65. En Hattirsatha zeide tot hen, dat zij van de heiligste dingen *Hebreeuws, heiligheid der heiligheden.* niet zouden eten, totdat er een priester stond met urim en thummim.
66. Deze ganse gemeente te zamen was twee en veertig duizend, driehonderd en zestig;
67. Behalve hun knechten en hun maagden, die waren zeven duizend, driehonderd zeven en dertig; en zij hadden tweehonderd vijf en veertig zangers en zangeressen.
68. Hun paarden, zevenhonderd zes en dertig; hun muildieren, tweehonderd vijf en veertig;
69. Kemelen, vierhonderd vijf en dertig; ezelen, zes duizend, zevenhonderd en twintig.
70. Een deel Tot hiertoe is het register waarvan *Ezra 2:2* wederhaald. Nu volgt wat onder Nehemia tot bevordering van den godsdienst, naar het goede exempel van Ezra, *Ezra 2:68*, enz. gedaan is. nu van de hoofden der vaderen gaven tot het werk. Hattirsatha *Dat is, Nehemia zelf*, gelijk onder, *Neh. 8:10*, en *Neh. 10:1*. Zie wijders *Ezra 2:63*. gaf tot den schat, aan

goud, duizend drachmen, Van drachmen en minen, zie Ezra 2:69. vijftig sprengbekkens, vijfhonderd en dertig priesterrokken.

71. En *anderen* van de hoofden der vaderen gaven tot den schat des werks, aan goud, twintig duizend drachmen, en aan zilver, twee duizend en tweehonderd ponden.

72. En wat de overigen des volks gaven, was aan goud, twintig duizend drachmen, en aan zilver, twee duizend mijnen, en zeven en zestig priesterrokken.

73. En de priesters, en de Levieten, en de poortiers, en de zangers, en *sommigen* van het volk, Zie Ezra 2:70. en de Nethinim, en gans Israel, woonden in hun steden.

Nehemia 8

1. Als nu de zevende maand aankwam, en de kinderen Israels in hun steden waren,

2. Zo verzamelde Zie boven, Neh. 7:5. zich al het volk als een enig man Zie Richt. 20:1. op de straat voor de Waterpoort; Zie boven, Neh. 3:26. en zij zeiden tot Ezra, den schriftgeleerde, dat hij het boek der wet van Mozes Van Mozes door Gods bevel beschreven, overgeleverd en weggelegd zijnde, om op zekeren tijd het ganse volk voorgelezen te worden. Zie Deut. 31:9, enz., en Deut. 31:24, enz. zou halen, die de HEERE Israel geboden had.

3. En Ezra, de priester, bracht de wet voor de gemeente, beiden mannen Hebreeuws, *van den man aan tot de vrouw toe.* en vrouwen, en allen, die verstandig waren om te horen, op den eersten dag der zevende maand.

4. En hij las daarin voor de straat, die voor de Waterpoort is, van het *morgen* licht aan tot op den middag,

voor de mannen en vrouwen, en de verstandigen; en de oren Dat is, zij luisterden dien gansen tijd over naarstiglijk toe, zonder verdrietig te worden. des gansen volks waren naar het wetboek.

5. En Ezra, de schriftgeleerde, stond op een hogen houten stoel, Hebreeuws, *op een toren des houts;* dat is, op een *houten toren*, alzo wordt die predikstoel genoemd, omdat hij vanwege rondte en hoogte enig gelijkheid had met een toren. dien zij tot die zaak gemaakt hadden, en nevens hem stond Mattithja, en Sema, en Anaja, en Uria, en Hilkia, en Maaseja, aan zijn rechterhand; en aan zijn linkerhand Pedaja, en Misael, en Malchia, en Hasum, en Hasbaddana, Of, *Hasbedana.* Zacharja en Mesullam.

6. En Ezra opende het boek voor de ogen des gansen volks, want hij was boven al het volk; Dat is, hij stond hoog, zodat zij hem allen konden zien. en als hij het opende, stond al het volk.

7. En Ezra loofde den HEERE, Hebreeuws, *zegende.* den groten God; en al het volk antwoordde: Amen, amen! Zie Num. 5:22. met opheffing hunner handen, en neigden zich, en aanbaden Of, *bogen zich voor den Heere;* gelijk onder, Neh. 9:3. den HEERE, met de aangezichten ter aarde.

8. Jesua nu, en Bani, en Serebja, Jamin, Akkub, Sabbethai, Hodia, Maaseja, Kelita, Azaria, Jozabad, Hanan, Pelaja, en de Levieten Hebbende ook hun stoelen of stellingen om de gemeente, in verscheidene partijen verdeeld zijnde, te onderwijzen; gelijk afgenomen wordt uit Neh. 9:4. onderwezen het volk in de wet. En het volk stond Hebreeuws, *waren op hun staan;* dat is, bleven al staan op hun plaatsen, toelisterende. op zijn standplaats.

9. En zij lazen in het boek, in de wet Gods, duidelijk; en den zin verklarende, Hebreeuws, *stellende*, of *leggende*. Anders, *het verstand daarop leggende*. Verstaande zulks sommigen van de leraars, en sommigen van het volk. ZO maakten zij, Anders, *zo verstonden zij de lezing*; dat is, hetgeen gelezen werd. dat men het verstond in het lezen. Anders, *in*, of *door de Schrijftuur*. Dewijl het Hebreeuwse woord ook *de Heilige Schrift* kan betekenen, omdat zij behoort gelezen te worden. Sommigen zetten het over: *in de vergadering*; gelijk het Hebreeuwse woord elders gebruikt wordt.
10. En Nehemia (dezelve is Hattirsatha Zie Ezra 2:63.) en Ezra, de priester, de schriftgeleerde, en de Levieten, die het volk onderwezen, zeiden tot al het volk: Deze dag is den HEERE, uw God, heilig; bedrijft *dan* geen rouw, Want de heilige feesten waren van God verordineerd tot een heilige blijdschap over Gods weldaden. Zie Num. 10:10; Deut. 16:11. en weent niet; want al het volk weende, als zij Verstaande uit de wet, hoe veelvoudiglijk zij die hadden overtreden en Gods rechtvaardigen toorn verwekt. de woorden der wet hoorden.
11. Voorts zeide hij tot hen: Gaat, eet het vette, en drinkt het zoete, en zendt delen dengenen, voor welken Te weten, den armen, weduwen en wezen; volgens de wet, Deut. 16:11,14; zie ook Esth. 9:10; Openb. 11:10. niets bereid is, want deze dag is onzen Heere heilig; zo bedroeft u niet, want de blijdschap des HEEREN, die is uw sterkte. Dat is, de oorzaak, die u God geeft om blijde te zijn over zijn voorgaande en tegenwoordige weldaden, moet uwe consciëntiën troosten en u een goeden moed geven.
12. En de Levieten stilden al het volk, zeggende: Zwijgt, want deze dag is heilig, daarom bedroeft u niet.
13. Toen ging al het volk henen om te eten, en om te drinken, en om delen Gelijk Neh. 8:11. te zenden, en om grote blijdschap te maken; want zij hadden de woorden verstaan, die men hun had bekend gemaakt.
14. En des anderen daags verzamelden zich de hoofden der vaderen van het ganse volk, de priesters en de Levieten, tot Ezra, den schriftgeleerde, en dat, om verstand Of, *opdat hij hen onderrichtte*, of *onderwees*; te weten, van hun schuldigen plicht naar Gods wet. te bekomen in de woorden der wet.
15. En zij vonden in de wet geschreven, dat de HEERE door de hand van Mozes Dat is door den dienst. geboden had, dat de kinderen Israels in loofhutten zouden wonen, op het feest in de zevende maand;
16. En dat zij het zouden luidbaar Hebreeuws, *doen horen*. Zie van dit uitroepen of publiceren der feesten, Gods bevel, Lev. 23:4. maken, en een stem Zie van deze manier van spreken Ezra 1:1. laten doorgaan door al hun steden, en te Jeruzalem, zeggende: Gaat uit op het gebergte, en haalt takken van olijfbomen, Hebreeuws, *bladen*; dat is, takken met bladen, en zo in het volgende. Vergelijk Lev. 23:40. en takken van *andere* olieachtige bomen, Anders, *pijnbomen*. en takken van mirtebomen, en takken van palmbomen, en takken van *andere* dichte bomen, Die vol takken en bladen zijn. om loofhutten te maken, als er geschreven is.
17. Alzo ging het volk uit en haalden ze, en maakten zich loofhutten, een iegelijk op zijn dak, Want de daken waren daar plat. Zie Deut. 22:8. en in hun voorhoven, en in de voorhoven van Gods huis, Zie 2 Kron. 33:5. en op de

straat der Waterpoort, en op de straat van Efraimspoort.

18. En de ganse gemeente dergenen, die uit de gevangenis waren wedergekomen, maakten loofhutten, en woonden in die loofhutten; want de kinderen Israels hadden alzo Met zulk een ijver en vreugde, gelijk Neh. 8:19 verklaart. niet gedaan sinds de dagen van Jesua, Deze is *Jozua*, die Israël in het beloofde land eerst had ingevoerd. Zie het boek *Jozua*. den zoon van Nun, tot op dezen dag toe; en er was zeer grote blijdschap.

19. En men las in het wetboek Gods dag bij dag, van den eersten dag Houdende alzo dagelijks heilige vergaderingen, dat anders op den eersten en laatsten dag voornamelijk placht te geschieden. Dit was een teken van hun bijzonderen ijver en vreugde over Gods bijzondere genade en weldadigheid. Zie Lev. 23:35,36, en vergelijk Deut. 31:10,11,12,13. tot den laatsten dag. En zij hielden het feest zeven dagen, en op den achtsten dag den verbodsdag, Zie Lev. 23:36. naar het recht.

Nehemia 9

1. Voorts op den vier en twintigsten dag dezer maand Te weten, der zevende maand, gelijk boven, Neh. 8:1, als het vreugdefeest der loofhutten met den twee en twintigsten derzelfde maand besloten was. verzamelden zich de kinderen Israels met vasten en met zakken, Zie Gen. 37:34. en aarde Tot een teken hunner nietigheid en onwaardigheid, mitsgaders vernedering voor den Heere en berouw over hun zonden. Vergelijk 2 Sam. 1:2. was op hen.

2. En het zaad Israels scheidde zich af van alle vreemden. Dat is, uitlandse heidenen, die tot de heilige gemeenschap Israëls niet behoorden. Hebreeuws, *kinderen des vreemden*. Vergelijk onder, Neh. 13:3. En zij stonden, en deden belijdenis van

hun zonden en hunner vaderen ongerechtigheden.

3. Want als zij opgestaan waren op hun standplaats, zo lazen zij Te weten, de Levieten. Vergelijk Neh. 9:7,8. in het wetboek des HEEREN, huns Gods, een vierendeel Dat is, drie uren; want de dag was in twaalf uren afgedeeld, Joh. 11:9. Het is te vermoeden dat zij drie uren na den middag zijn verzameld geweest. Anders, *viermaal des daags*, en zo in het volgende. van den dag; en op een *ander vierendeel* Dat is, drie uren; want de dag was in twaalf uren afgedeeld, Joh. 11:9. Het is te vermoeden dat zij drie uren na den middag zijn verzameld geweest. Anders, *viermaal des daags*, en zo in het volgende. deden zij belijdenis, en aanbaden den HEERE, hun God.

4. Jesua nu, en Bani, Kadmiel, Sebanja, Bunni, Serebja, Bani en Chenani, stonden op het hoge gestoelte Hebreeuws, *hoogte, verheven plaats, hoge stoel*; niet dat zij allen tezamen op één gestoelte of stellage bij elkander hebben gestaan en geroepen *hetwelk een zeer ongerijmd en verward werk zou geweest zijn* maar een ieder van hen op zijnen stoel voor een bijzondere partij der gemeente, om elkander niet te beletten, en alle gedeelten des volks wel te bedienen; vergelijk boven, Neh. 8:8. der Levieten, en riepen met luider stem Hebreeuws, *groter*. tot den HEERE, hun God;

5. En de Levieten, Jesua, en Kadmiel, Bani, Hasabneja; Serebja, Hodia, Sebanja, Petahja, zeiden: Staat op, looft den HEERE, Hebreeuws, *zegt*. uw God, van eeuwigheid tot in eeuwigheid; en men love Hebreeuws, *dat zij zegenen*. den Naam Uwer heerlijkheid, Dat is, uw heerlijken naam. Vergelijk Hand. 7:2; 1 Cor. 2:8. die verhoogd is boven allen lof en prijs! Hebreeuws, *zegening*; dat is, die zo hoog en heerlijk is, dat men die niet genoeg kan loven en prijzen.

6. Gij zijt die HEERE alleen, Gij hebt gemaakt den hemel, den hemel der hemelen, Den derden of allerhoogsten hemel. Zie 1 Kon. 8:27; 2 Cor. 12:2. en al hun heir, Zie Gen. 2:1. de aarde en al wat daarop is, de zeeën en al wat daarin is, en Gij maakt die allen levend; Dat is, Gij onderhoudt hen in hun wezen, dat Gij hun gegeven hebt. en het heir der hemelen Zie Gen. 2:1. aanbidt U. Dat is, eert, gehoorzaamt en dient U, elk naar zijn aard en naar uw heiligen wil.
7. Gij zijt die HEERE, de God, Die Abram hebt verkoren, en hem uit Ur der Chaldeen uitgevoerd; en Gij hebt zijn naam gesteld Abraham.
8. En Gij hebt zijn hart getrouw gevonden voor Uw aangezicht, en hebt een verbond met hem gemaakt, dat Gij zoudt geven het land der Kanaanieten, der Hethieten, der Amorieten, en der Ferezieten, en der Jebusieten, en der Girgasieten, dat Gij het zijn zade zoudt geven; en Gij hebt Uw woorden bevestigd, omdat Gij rechtvaardig zijt. Houdende uwe beloften aan uw volk, en de goddelozen rechtvaardiglijk straffende.
9. En Gij hebt aangezien onzer vaderen ellende in Egypte, en Gij hebt hun geroep gehoord aan de Schelfzee;
10. En Gij hebt tekenen en wonderen gedaan aan Farao, *Hebreeuws, gegeven, gesteld.* en aan al zijn knechten, en aan al het volk zijns lands; want Gij wist, dat zij trotselijk tegen hen handelden; en Gij hebt U een Naam gemaakt, als het is te dezen dage.
11. En Gij hebt de zee voor hun aangezicht gekliefd, dat zij in het midden der zee op het droge zijn doorgestaan; en hun vervolgers hebt Gij in de diepten geworpen, als een steen in sterke wateren.
12. En Gij hebt ze des daags geleid met een wolkkolom, en des nachts met een vuurkolom, om hen te lichten op den weg, waarin zij zouden wandelen.
13. En Gij zijt neergedaald op den berg Sinai, en hebt met hen gesproken uit den hemel; Dat is, uit de lucht. en Gij hebt hun gegeven rechtmatige rechten, en getrouwe wetten, *Hebreeuws, wetten der getrouwheid, of waarheid.* goede inzettingen en geboden.
14. En Gij hebt Uw heiligen sabbat bekend gemaakt; en Gij hebt hun geboden, en inzettingen en een wet bevolen, door de hand van Uw knecht Mozes. *Dat is, dienst.*
15. En Gij hebt hun brood uit den hemel *Dat is, uit de lucht.* gegeven voor hun honger, en hun water uit de steenrots voortgebracht voor hun dorst; en Gij hebt tot hen gezegd, dat zij zouden ingaan om te erven het land, waarover Gij Uw hand *Dat is, dat Gij gezworen hebt hun te zullen geven.* Zie Gen. 14:22. ophieft, dat Gij het hun zoudt geven.
16. Maar zij en onze vaders hebben trotselijk gehandeld, en zij hebben hun nek *Zie Exod. 32:9.* verhard, en niet gehoord naar Uw geboden;
17. En zij hebben geweigerd te horen, en niet gedacht aan Uw wonderen, die Gij bij hen gedaan hadt, en hebben hun nek verhard, en in hun wederspanningheid een hoofd gesteld, om weder te keren tot hun dienstbaarheid. Doch Gij, een God van vergevingen, *Dat is, die vele en grote zonden vergeeft.* genadig en barmhartig, lankmoedig, en groot van weldadigheid, *Of, goedertierenheid, goedgunstigheit;* alzo Neh. 9:32. hebt hen evenwel niet verlaten.

18. Zelfs, als zij zich een gegoten kalf gemaakt hadden, en gezegd: Dit is uw God, Die u uit Egypte heeft opgevoerd; en grote lasteren gedaan hadden;
19. Hebt Gij hen nochtans door Uw grote *Of vele.* Alzo Neh. 9:27,31. barmhartigheid niet verlaten in de woestijn; de wolkkolom week niet van hen des daags, om hen op den weg te leiden, noch de vuurkolom des nachts, om hen te lichten, en dat, op den weg, waarin zij zouden wandelen.
20. En Gij hebt Uw goeden Geest gegeven om hen te onderwijzen; en Uw Manna hebt Gij niet geweerd van hun mond, en water hebt Gij hun gegeven voor hun dorst.
21. Alzo hebt Gij hen veertig jaren onderhouden in de woestijn; zij hebben geen gebrek gehad; hun klederen zijn niet veroud, en hun voeten niet gezwollen.
22. Voorts hebt Gij hun koninkrijken en volken gegeven, en hebt hen verdeeld in hoeken. *Of, omstreken.* Sommigen verstaan dit van de kinderen Israëls, wien God de ingenomen landen uitgedeeld heeft, een iegelijk zijn erfdeel. Anderen verstaan het van de overwonnen vijanden, die God hier en daar in hoeken heeft verstoten, zodat zijn volk het land vrijelijk ingenomen heeft, en in erfelijk bezit ervan gebleven is. Alzo hebben zij erfelijk bezeten het land van Sihon, te weten, het land des konings van Hesbon, Versta, het land, dat de koning der Moabieten eertijds bezeten had en door den koning Sihon hem ontnomen was. Zie Num. 21:26,27. en het land van Og, koning van Basan.
23. Gij hebt ook hun kinderen vermenigvuldigd, als de sterren des hemels; en Gij hebt hen gebracht in het land, waarvan Gij tot hun vaderen hadt gezegd, dat zij zouden ingaan om het erfelijk te bezitten.
24. Alzo zijn de kinderen daarin gekomen, en hebben dat land erfelijk ingenomen; en Gij hebt de inwoners des lands, de Kanaanieten, voor hun aangezicht ten ondergebracht, en hebt hen in hun hand gegeven, mitsgaders hun koningen en de volken des lands, om daarmede te doen naar hun welgevallen.
25. En zij hebben vaste steden en een vet land ingenomen, en erfelijk bezeten, huizen, vol van alle goed, *Dat is, allerlei.* uitgehouwen bornputten, wijngaarden, olijfgaarden en bomen van spijs, *Dat is, dragende eetbare vruchten.* in menigte; en zij hebben gegeten, en zijn zat en vet geworden, en hebben in wellust *Of, hebben zich verlustigd over uw groot goed;* dat is, grote en vele goederen, die Gij hun gaaft. geleefd, door Uw grote goedigheid.
26. Maar zij zijn wederspanning geworden, en hebben tegen U gerebelleerd, en Uw wet achter hun rug *Vergelijk Ps. 50:17; Ezech. 23:35,* enz. geworpen, en Uw profeten gedood die tegen hen *Of, onder hen;* alzo Neh. 9:29,30,34. betuigden, om hen te doen wederkeren tot U; alzo hebben zij grote lasteren gedaan.
27. Daarom hebt Gij hen gegeven in de hand hunner benauwers, die hen benauwd hebben; maar als zij in den tijd hunner benauwdheid tot U riepen, hebt Gij van den hemel gehoord, en hun naar Uw grote barmhartigheden verlossers gegeven, die hen uit de hand hunner benauwers verlost.
28. Maar als zij rust hadden, keerden zij weder om kwaad te doen voor Uw aangezicht; zo verliet Gij hen in

de hand hunner vijanden, dat zij over hen heersten; als zij zich dan bekeerden, en U aanriepen, zo hebt Gij hen van den hemel gehoord, en hebt hen naar Uw barmhartigheden tot vele tijden uitgerukt.

29. En Gij hebt tegen hen betuigd, om hen te doen wederkeren tot Uw wet; maar zij hebben trotselijk gehandeld, en niet gehoord naar Uw geboden, en tegen Uw rechten, tegen dezelve hebben zij gezondigd, door dewelke een mens, die ze doet, leven zal; en zij hebben hun schouder *Hebreeuws, een afwijkenden schouder gegeven.* Een gelijkenis, genomen van de beesten, die niet aan het juk of lastdragen willen. teruggetogen, en hun nek *Zie Exod. 32:9.* verhard, en niet gehoord.

30. Doch Gij vertoogt *Gij hadt geduld met hen en verschoonet hen, de straf uitstellende.* het vele jaren *Zolang als de koninkrijken van Juda en Israël geduurd hebben.* over hen, en betuigdet tegen hen door Uw Geest, door den dienst Uwer profeten, maar zij neigden het oor niet; daarom hebt Gij hen gegeven in de hand van de volken der landen.

31. Doch door Uw grote barmhartigheden hebt Gij *Hebreeuws, hebt Gij hun geen voleinding of vernieling gemaakt.* *Vergelijk Jer. 4:27 met de aantekening.* hen niet vernield, noch hen verlaten; want Gij zijt een genadig en barmhartig God.

32. Nu dan, o onze God, Gij grote, Gij machtige, en Gij vreselijke God, Die het verbond en de weldadigheid houdt; laat voor Uw aangezicht niet gering zijn al de moeite, *Dat is, alle straffen en ellenden, die ons zijn overkomen.* die ons getroffen heeft, *Hebreeuws, gevonden.* onze koningen, onze vorsten, en onze priesteren; en onze

profeten, en onze vaders, en Uw ganse volk, van de dagen der koningen van Assur *Dat is, Assyrië.* af tot op dezen dag.

33. Doch Gij zijt rechtvaardig, in alles, wat ons overkomen is; want Gij hebt trouwelijk *Hebreeuws, waarheid, of trouw gedaan.* gehandeld, maar wij hebben goddelooselijk gehandeld.

34. En onze koningen, onze vorsten, onze priesters en onze vaders hebben Uw wet niet gedaan; en zij hebben niet geluisterd naar Uw geboden, en naar Uw getuigenissen, die Gij tegen hen betuigdet.

35. Want zij hebben U niet gediend in hun koninkrijk, en in Uw menigvuldig goed, dat Gij hun gaaft, en in dat wijde en dat vette land, dat Gij voor hun aangezicht *Dat is, hun opengesteld en overgegeven hadt, om het in te nemen en te bezitten. Alzo elders dikwijls.* gegeven hadt; en zij hebben zich niet bekeerd van hun boze werken.

36. Zie, wij zijn heden knechten; ja, het land, dat Gij onzen vaders gegeven hebt, om de vrucht daarvan, en het goede daarvan te eten, zie, daarin zijn wij knechten.

37. En het vermenigvuldigt *Te weten, het land. Anders, zijn inkomst, of opkomst is groot, of menigvuldig; maar willen zij zeggen die is voor vreemde koningen en niet voor ons.* zijn inkomste voor den koningen, die Gij over ons gesteld hebt, om onzer zonden wil; en zij heersen over onze lichamen en over onze beesten, naar hun welgevallen; also zijn wij in grote benauwdheid.

38. En in dit alles *Of, om dit alles; te weten, al dit kwaad, dat ons is overkomen en nog tegenwoordig drukt; of van dit alles, dat is om te betuigen, dat wij dit alles oprechtelijk menen en ons verplichten tot ware bekering, om uw rechtvaardigen toorn af te wenden en uw zegen te ontvangen. Zie onder Neh. 10:29.*

maken Zie Gen. 15:17,18. wij een vast Hebreeuws, *een vastigheid. verbond* en schrijven het; en onze vorsten, onze Levieten *en* onze priesteren zullen het verzegelen. Hebreeuws, *zijn, of zullen zijn tot, of over de zegeling, of het gezegelde;* te weten, uit onzer aller naam. Anders, *tot, of over de verzegeling waren,* enz. Verstaande dat de belijdenis met Neh. 9:37 nu wijders verhaald wordt wat zij na de belijdenis gedaan hebben tot hare bekrachtiging. Daarom hechten zij Neh. 9:38 aan Neh. 10, en zetten het aldus over: *Van dit alles nu maakten wij een vast verbond en schreven het,* enz.

Nehemia 10

1. Tot de verzegelingen Hebreeuws, *tot de verzegelden, of, verzegelingen.* Versta, die het verbond, waarvan in het einde van Neh. 9: uit naam der ganse gemeente, met hun zegelen bevestigd hebben. nu waren: Nehemia Hattirsatha, Zie Ezra 2:63. zoon van Hachalja, en Zidkia,
2. Seraja, Vergelijk dit register met hetgeen volgt, onder, Neh. 12:1, enz. Azarja, Jeremia,
3. Pashur, Amarja, Malchia,
4. Hattus, Sebanja, Malluch,
5. Harim, Meremoth, Obadja,
6. Daniel, Ginnethon, Baruch,
7. Mesullam, Abia, Mijamin,
8. Maazia, Bilgai, Semaja. Dit waren de priesters. Nehemia *boven, Neh. 10:1 vermeld,* daarin niet begrepen zijnde die van den stam van Levi niet was, naar sommiger mening.
9. En de Levieten, namelijk: Jesua, zoon van Azanja, Binnui; van de zonen van Henadad, Kadmiel;
10. En hun broederen: Sebanja, Hodia, Kelita, Pelaja, Hanan,
11. Micha, Rehob, Hasabja,
12. Zakkur, Serebja, Sebanja,
13. Hodia, Bani, Beninu;
14. De hoofden des volks: Vergelijk *boven, Neh. 7:8, enz.; Ezra 2:3, enz., en Ezra*

- 8:3, enz. Parhos, Pahath-Moab, Elam, Zatthu, Bani,
15. Bunni, Azgad, Bebai,
16. Adonia, Bigvai, Adin,
17. Ater, Hizkia, Azzur,
18. Hodia, Hasum, Bezai,
19. Harif, Anathoth, Nebai,
20. Magpias, Mesullam, Hezir,
21. Mesezabeel, Zadok, Jaddua,
22. Pelatja, Hanan, Anaja,
23. Hosea, Hananja, Hassub,
24. Hallohes, Pilha, Sobek,
25. Rehum, Hasabna, Maaseja,
26. En Ahia, Hanan, Anan,
27. Malluch, Harim, Baana.
28. En het overige des volks, Vergelijk 2 Kron. 23:5, en Ezra 2:70. de priesteren, de Levieten, de poortiers, de zangers, de Nethinim, Zie Ezra 2:43. en al wie zich van de volken der landen had afgescheiden *Gelijk boven, Neh. 9:2. tot Gods wet, hun vrouwen, hun zonen en hun dochteren, al wie wetenschap en verstand had;*
29. Die hielden zich aan hun broederen, hun voortreffelijken *Of, aanzienlijken, groten,* die gesteld waren om dit verbond te zegelen uit naam der gemeente; zie Ps. 8:2., en kwamen in den vloek Dat is, begaven zich mede in dit verbond, dat bevestigd werd met een eed en vervloeking hunner personen, indien zij dit verbond zouden komen te overtreden. Zie Deut. 29:12,14,19, en vergelijk Joz. 24:25; 2 Kon. 23:3; 2 Kron. 15:12. en in den eed, dat zij zouden wandelen in de wet Gods, die gegeven is door de hand van den knecht Gods, Mozes; en dat zij zouden houden, en dat zij zouden doen al de geboden des HEEREN, onzes Heeren, en Zijn rechten en Zijn inzettingen;
30. En dat wij onze dochteren niet zouden geven *Te weten, ten huwelijk aan de heidenen. aan de volken des lands,*

noch hun dochteren nemen voor onze zonen.

31. Ook als de volken des lands waren en alle koren Dat is, allerlei koren, als rogge, tarwe, gerst. Zie Gen. 42:1. op den sabbatdag ten verkoop brengen, dat wij op den sabbat, of op een *anderen* heiligen dag van hen niet zouden nemen; en dat wij het zevende jaar Zijnde een vrijjaar, waarin God den akkerbouw en invordering van schulden bevolen had na te laten. Zie Exod. 23:10,11; Lev. 25:4; Deut. 15:1,2, enz. zouden vrij laten, mitsgaders allerhande Hebreeuws, *den last*, of *bezwaarnis aller hand*; dat is allerlei schuld, die wij anderszins macht hadden in te vorderen; of *de invordering, inmaning aller schuld*. Zie Deut. 15:2, en boven, Neh. 5:7,10. bezwaarnis.
32. Voorts zetten wij ons geboden op, Of, *ordinantiën*, die in het volgende verhaald worden. ons opleggende een derde deel van een sikkel Versta hier, *sikkel* des heiligdoms, doende dubbel zoveel als de gemene of burgerlijke sikkel, te weten omtrent een halven rijksdaalder. Dit was een vrijwillige contributie tot onderhoud van den godsdienst, overmits den tegenwoordigen nood opgesteld. Vergelijk 1 Kron. 26:26,27, en 2 Kron. 31:3. Van de bevolen ordinaire schatting, zie Exod. 30:12. in het jaar, tot den dienst van het huis onzes Gods;
33. Tot het brood der toerichting, Dat is, toonbrood; zie Lev. 24:6, enz.; 2 Kron. 2:4, en 2 Kron. 29:18. en het gedurig spijsoffer, Zie Exod. 29:40; Num. 28:5. en tot het gedurig brandoffer, der sabbatten, der nieuwe maanden, tot de gezette hoogtijden, en tot de heilige dingen, Die geheiligd zouden worden tot dankoffers voor het volk. en tot de zondofferen, om verzoening te doen over Israel; en *tot* alle werk van het huis onzes Gods.
34. Ook wierpen wij de loten, onder de priesters, de Levieten en het volk,

over het offer van het hout, dat men brengen zou ten huize onzes Gods, naar het huis onzer vaderen, Dat is, naar de geslachten en huisgezinnen, om te weten hoeveel hout een ieder zou hebben te leveren tot den brand der offeranden. op bestemde tijden, jaar op jaar, om te branden op het altaar des HEEREN, onzes Gods, gelijk het in de wet geschreven is;

35. Dat wij ook de eerstelingen onzes lands Dat is, der landvruchten, als rogge, tarwe, gerst, enz. en de eerstelingen van alle vrucht van al het geboomte, Dat is, allerlei. jaar op jaar, zouden brengen ten huize des HEEREN;
36. En de eerstgeborenen Versta, zekeren prijs, waarmede zij de eerstgeborenen zonen en het onreine vee, als paarden, ezels, kamelen, enz. moesten aflossen. Zie Exod. 13:13; Lev. 27:11,12,13,26,27. onzer zonen en onzer beesten, gelijk het in de wet geschreven is; en dat wij de eerstgeborenen Versta, zekeren prijs, waarmede zij de eerstgeborenen zonen en het onreine vee, als paarden, ezels, kamelen, enz. moesten aflossen. Zie Exod. 13:13; Lev. 27:11,12,13,26,27. onzer runderen Runderen en schapen, dat is, van groot en klein vee. en onzer schapen zouden brengen ten huize onzes Gods, tot de priesteren, die in het huis onzes Gods dienen.
37. En dat wij de eerstelingen onzes deegs, en onze heofferen, Of, *heffingen*. en de vrucht aller bomen, most en olie, zouden brengen tot de priesteren, in de kameren van het huis onzes Gods, en de tienden onzes lands tot de Levieten; en dat dezelfde Levieten Anders, *opdat deze Levieten de tienden mochten geven*, te weten, aan den hogepriester, waarvan in het volgende. Hebreeuws, *de vertienende*. Zie Gen. 28:22; Deut. 14:22, en Deut. 26:12. de

tienden zouden hebben in alle steden onzer landbouwerij;

38. En dat er een priester, een zoon van Aaron, bij de Levieten zou zijn, als de Levieten de tienden ontvangen; *Of, geven; gelijk in Neh. 10:37.* en dat de Levieten de tienden zouden opbrengen ten huize onzes Gods, in de kameren van het schathuis.
39. Want de kinderen Israels en de kinderen van Levi moeten hefoffer van koren, most en olie in die kameren brengen, omdat aldaar *Of, waar ook, enz.* de vaten des heiligdoms zijn, en de priesteren, die dienen, en de poortiers, en de zangers; dat wij also het huis onzes Gods niet zouden verlaten.

Nehemia 11

1. Voorts woonden *Zie boven, Neh. 7:4,5.* de oversten des volks te Jeruzalem; maar het overige des volks wierpen loten, om uit tien een uit te brengen, die in de heilige stad *Hebreeuws, stad der heiligheid;* also onder, *Neh. 11:18.* Jeruzalem zou wonen, en negen delen *Hebreeuws, handen.* in de *andere* steden.
2. En het volk zegende *Dat is, roemde hen en wenste hun den zegen des Heeren, omdat zij vanzelf, zonder het lot te verwachten, aanboden te Jeruzalem te wonen; dewijl deze stad als hunner aller moeder en behoudenis was, en zonder kloeke en hartige inwoners tegen der vijanden list en geweld niet kon bewaard worden, en die bewaard zijnde, hadden de andere plaatsen, waar de vijanden niet op zagen, geen nood.* al de mannen, die vrijwilliglijk aanboden te Jeruzalem te wonen.
3. En dit zijn de hoofden van het landschap, *Of, der provincie; versta Judea, zijnde te dien tijde als een provincie onder het Perzische gebied.* die te Jeruzalem woonden; (maar in de steden van Juda woonden, een iegelijk op zijn bezitting, in hun steden, Israel, de priesters, en de Levieten, en de Nethinim, *Zie Ezra 2:43.* en de kinderen der knechten *Zie Ezra 2:55.* van Salomo).
4. Te Jeruzalem dan woonden *sommigen* van de kinderen van Juda, en van de kinderen van Benjamin. Van de kinderen van Juda: Athaja, de zoon van Uzzia, den zoon van Zacharja, den zoon van Amarja, den zoon van Sefatja, den zoon van Mahalaleel, van de kinderen van Perez;
5. En Maaseja, de zoon van Baruch, den zoon van Kol-hose, den zoon van Hazaja, den zoon van Adaja, den zoon van Jojarib, den zoon van Zacharja, den zoon van Siloni.
6. Alle kinderen van Perez, die te Jeruzalem woonden, waren vierhonderd acht en zestig dappere mannen. *Of, vermogenden, rijken. Hebreeuws, mannen van kloekheid, of vermogen.*
7. En dit zijn de kinderen van Benjamin: Sallu, de zoon van Mesullam, den zoon van Joed, den zoon van Pedaja, den zoon van Kolaja, den zoon van Maaseja, den zoon van Ithiel, den zoon van Jesaja;
8. En na hem Gabbai, Sallai; negenhonderd acht en twintig.
9. En Joel, de zoon van Zichri, was opziener over hen; en Juda, de zoon van Senua, was de tweede over de stad.
10. Van de priesteren: Jedaja, de zoon van Jojarib, Jachin;
11. Seraja, de zoon van Hilkia, den zoon van Mesullam, den zoon van Zadok, den zoon van Merajoth, den zoon van Ahitub, was voorganger *Of,*

- leidsman, hertog; zie 1 Kron. 9:11. van Gods huis;*
12. En hun broederen, die het werk in het huis deden, *In het huis Gods, dat is den tempel, verzorgende wat tot den godsdienst vereist werd.* waren achthonderd twee en twintig. En Adaja, de zoon van Jeroham, den zoon van Pelalja, den zoon van Amzi, den zoon van Zacharja, den zoon van Pashur, den zoon van Malchia;
13. En zijn broederen, hoofden der vaderen, waren tweehonderd twee en veertig. En Amassai, de zoon van Azareel, den zoon van Achzai, den zoon van Mesillemoth, den zoon van Immer;
14. En hun broederen, dappere helden, waren honderd acht en twintig; en opziener over hen was Zabdiel, de zoon van Gedolim. *Hebreeuws, Hagedolim. Anders, van een der groten.*
15. En van de Levieten: Semaja, de zoon van Hassub, den zoon van Azrikam, den zoon van Hasabja, den zoon van Buni.
16. En Sabbethai, en Jozabad, van de hoofden der Levieten, waren over het buitenwerk *Versta, om de besturen wat buiten den tempel tot bevordering van den godsdienst nodig was, en het geld te eisen, dat de gemeente vrijwilliglijk aangenomen had te contribueren tot zulk einde, gelijk verhaald is boven, Neh. 10:32,33. Vergelijk 1 Kron. 26:29.* van het huis Gods.
17. En Matthanja, de zoon van Micha, den zoon van Zabdi, den zoon van Asaf, was het hoofd, die de dankzegging *Als zangmeester, voorzanger der psalmen en lofzangen.* begon in het gebed, en Bakbukja was de tweede van zijn broederen; en Abda, de zoon van Sammua, den zoon van Galal, den zoon van Jeduthun.
18. Al de Levieten in de heilige stad *Jeruzalem.* waren tweehonderd vier en tachtig.
19. En de poortiers: Akkub, Talmon, met hun broederen, die wacht hielden *Of de wachters.* in de poorten, waren honderd twee en zeventig.
20. Het overige nu van Israel, van de priesters *en* de Levieten, was in alle steden van Juda, een iegelijk in zijn erfdeel. *Zie onder, Neh. 11:36.*
21. En de Nethinim woonden in Ofel; *Gelijk boven, Neh. 3:26.* en Ziha en Gispa waren over de Nethinim.
22. En der Levieten opziener te Jeruzalem was Uzzi, de zoon van Bani, den zoon van Hasabja, den zoon van Matthanja, den zoon van Micha; van de kinderen van Asaf waren de zangers tegenover *Dat is, dezen moesten bij de hand en in den tempel tegenwoordig zijn, om te letten op de dagelijkse behoeften van den godsdienst, gelijk anderen op het buitenwerk letten; boven, Neh. 11:16; zie onder, Neh. 12:9.* het werk van Gods huis.
23. Want er was een gebod des konings van hen, te weten, een zeker onderhoud *Hebreeuws, vastigheid, getrouwheid, zekerheid; gelijk boven, Neh. 9:38, dat is hier, zekere rente, of een gewis onderhoud uit des konings schathuis. Anders, een vaste rente voor de zangers.* Hetwelk zij alzo verstaan, dat hun van den koning was toevertrouwd geld van zijn commissaris te ontvangen en uit te geven tot dagelijkse behoeften van den godsdienst. *Zie Ezra 6:8,9, en Ezra 7:20,21,22.* voor de zangers, van elk dagelijks op zijn dag.
24. En Petahja, de zoon van Mesezabeel, van de kinderen van Zerah, den zoon van Juda, was aan des konings hand, *Dat is, des konings commissaris, vergelijk 1 Kron. 18:17.* in alle zaken *Of, in allen woord tot het volk, of des volks; dat is, in hetgeen het volk van des konings wege was voor te dragen, of het volk*

met den koning te doen had; idem, des konings inkomen te vorderen en volgens zijn last te doen besteden. Zie Ezra 6:8. tot het volk.

25. In de dorpen nu op hun akkers woonden *sommigen* van de kinderen van Juda, in Kirjath-Arba en haar onderhorige Hebreeuws, *dochters*. Alzo in het volgende, en elders dikwijls. plaatsen, en in Dibon en haar onderhorige Hebreeuws, *dochters*. Alzo in het volgende, en elders dikwijls. plaatsen, en in Jekabzeel en haar dorpen;
26. En te Jesua, en te Molada, en te Beth-Pelet,
27. En te Hazar-Sual, en in Ber-Seba, en haar onderhorige plaatsen,
28. En te Ziklag, en in Mechona en haar onderhorige plaatsen,
29. En te En-Rimmon, en te Zora, en te Jarmuth,
30. Zanoah, Adullam en haar dorpen, Lachis en haar akkers, Azeka en haar onderhorige plaatsen; en zij legerden zich Dat is, zij bewoonden die ganse landstreek, zich daar onthoudende zo zij best konden, de vervallen plaatsen allengskens opbouwende, enz. van Ber-seba af tot aan het dal Hinnom. Zie Joz. 15:8; 2 Kon. 23:10.
31. De kinderen van Benjamin nu van Geba woonden in Michmas, en Aja, en Beth-El, en haar onderhorige plaatsen,
32. Anathoth, Nob, Ananja,
33. Hazor, Rama, Gitthaim,
34. Hadid, Zeboim, Neballat,
35. Lod, en Ono, *in* het dal der werkmeesters. Dat is, timmerlieden en smeden; zie 1 Kron. 4:14.
36. Van de Levieten nu, woonden *sommigen in de verdelingen* De plaatsen, die den Levieten van die beide stammen volgens Gods ordinantie waren toegedeeld. van Juda, *en van Benjamin*.

Nehemia 12

1. Dit nu zijn de priesters Versta, de voornaamsten en oversten der priesters en Levieten; gelijk uit Neh. 12:7,22,23,24 wordt afgenomen. en de Levieten, die met Zerubbabel, Zie Ezra 2:2. den zoon van Sealthiel, en Jesua, Die hogepriester was. optogen: Seraja, Jeremia, Ezra,
2. Amarja, Malluch, Deze en enige anderen worden anders genoemd onder, Neh. 12:14, tot Neh. 12:21, naar de wijze der Hebreëen. Hattus,
3. Sechanja, Rehum, Meremoth,
4. Iddo, Ginnethoi, Abia,
5. Mijamin, Maadja, Bilga,
6. Semaja, en Jojarib, Jedaja,
7. Sallu, Amok, Hilkia, Jedaja; dat waren de hoofden der priesteren, en hun broederen, in de dagen van Jesua.
8. En de Levieten waren: Jesua, Binnui, Kadmiel, Serebja, Juda, Matthanja; hij en zijn broederen Namelijk Matthanja; zie boven, Neh. 11:17. waren over de dankzeggingen. Dat is, zij waren zangmeesters, in het zingen der dank- en lofpsalmen; gelijk boven, Neh. 11:17.
9. En Bakbukja, en Unni, hun broederen, waren tegen hen over in de wachten.
10. Jesua nu gewon Jojakim, en Jojakim gewon Eljasib, en Eljasib gewon Jojada,
11. En Jojada gewon Jonathan, en Jonathan gewon Jaddua. Dezen houdt men geweest te zijn de hogepriester *Jaddus*, van welken *Josefus* schrijft dat hij *Alexander de Grote*, komende om Jeruzalem vijandiglijk aan te tasten, in des hogepriesters kleding buiten de stad tegemoet is gegaan en zijn gemoed verzacht heeft. Waaruit enigen afnemen dat Nehemia tot het einde der Perzische monarchie geleefd heeft, en over zulks dit register van de opvolging der hogepriesters tot dien tijd heeft kunnen beschrijven, zijnde nog geen zestig jaar verlopen in den tijd van *Artaxerxes Memor*

onder welken enigen menen dat Nehemia gediend heeft tot het einde der Perzische en het begin der Griekse monarchie. Anderen menen dat Nehemia die naar hun gevoelen geleefd heeft onder Artaxerxes Longimanus dood zijnde, dit register door een anderen man Gods door ingeven des Heiligen Geestes, hier ingevoegd heeft, om de opvolging der hogepriesters in Gods kerk te bewaren.

12. En in de dagen van Jojakim Die hogepriester was na zijn vader Jesua, Neh. 12:10. waren priesters, hoofden der vaderen: Dat is, de voornaamste onder de priesters; gelijk Neh. 12:1 is aangewezen. van Seraja Dat is, van Seraja was geboren of afkomstig, Meraja opvolgend in zijn plaats; waarom anderen dit overzetten, voor Seraja, dat is, in zijn plaats, en zo in het volgende. was Meraja; van Jeremia, Hananja;
13. Van Ezra, Mesullam; van Amarja, Johanan;
14. Van Melichu, Jonathan; van Sebanja, Jozef;
15. Van Harim, Adna; van Merajoth, Helkai;
16. Van Iddo, Zacharia; van Ginnethon, Mesullam;
17. Van Abia, Zichri; van Minjamin, van Moadja, Piltai;
18. Van Bilga, Sammua; van Semaja, Jonathan;
19. En van Jojarib, Matthenai; van Jedaja, Uzzi;
20. Van Sallai, Kallai; van Amok, Heber;
21. Van Hilkia, Hasabja; van Jedaja, Nethaneel.
22. Van de Levieten werden in de dagen van Eljasib, Jojada, en Johanan, en Jaddua, de hoofden der vaderen beschreven; mitsgaders de priesteren, tot het koninkrijk van Darius, Van den laatsten koning der Perzen, genaamd Codomannus, dien Alexander de Grote overwon; waarmede de Perzische monarchie een einde had, in het jaar van de schepping omtrent 3642; voor Christus'

menswording 329, naar de rekening van sommige tijdrekenaars. den Perziaan.

23. De kinderen van Levi, de hoofden der vaderen, werden beschreven in het boek der kronieken, tot de dagen van Johanan, Boven, Neh. 12:11, genoemd Jonathan, de vader van Jaddua. den zoon van Eljasib, Dat is, zoonszoon. toe.
24. De hoofden dan der Levieten waren Hasabja, Serebja, en Jesua, de zoon van Kadmiel, en hun broederen tegen hen over, om te prijzen en te danken, naar het gebod van David, den man Gods, Zie Richt. 13:6. wacht tegen wacht. Dat is, zij deden hun dienst bij beurten, de een om den anderen, naar Davids ordinantie. Zie 1 Kron. 25: also boven, Neh. 12:8.
25. Matthanja en Bakbukja, Obadja, Mesullam, Talmon en Akkub, waren poortiers, de wacht waarnemende bij de schatkamers Zie onder, Neh. 12:44, en Neh. 13:5; idem, 1 Kron. 26:17. Hebreeuws, Asuppim. der poorten.
26. Dezen waren in de dagen van Jojakim, den zoon van Jesua, den zoon van Jozadak, en in de dagen van Nehemia, den landvoogd, en van den priester Ezra, den schriftgeleerde.
27. In de inwijding Welke geschiedde door gebeden, dankzeggingen, offeranden en uiterlijke tekenen van geestelijke vreugde voor den Heere, gelijk volgt. Vergelijk Exod. 40, Num. 7, Deut. 20:5; 1 Kon. 8:63; Ezra 6:17, enz.; Joh. 10:22. nu van Jeruzalems muur, zochten zij de Levieten uit al hun plaatsen, Waarheen zij nevens anderen weder getogen waren naar de grote vergadering, waarvan boven, Neh. 9, Neh. 10. dat zij hen te Jeruzalem brachten, om de inwijding Welke geschiedde door gebeden, dankzeggingen, offeranden en uiterlijke tekenen van geestelijke vreugde voor den Heere, gelijk volgt. Vergelijk Exod. 40, Num. 7, Deut. 20:5; 1 Kon. 8:63; Ezra 6:17,

- enz.; Joh. 10:22. te doen met vreugde, en met dankzeggingen, en met gezang, cimbalen, luiten, en met harpen.
28. Alzo werden de kinderen der zangers verzameld, zo uit het vlakke veld rondom Jeruzalem, als uit de dorpen *Of, hoeven*. Alzo Neh. 12:29. van de Netofathieten; *Of, der Netofathieten*.
29. En uit het huis van Gilgal, *Of, plaats*. Hebreeuws, *Beth-gilgal*; van Gilgal zie Deut. 11:30; Joz. 5:9. en uit de velden van Geba *Zie Joz. 21:17.* en Asmaveth; Boven, Neh. 7:28, is vermeld Beth-Azmaveth. want de zangers hadden zich dorpen gebouwd *Omdat alles door de Babylonische oorlogen zeer verwoest was, en opdat zij bij de hand mochten zijn om hun dienst; zie boven, Neh. 11:20,30.* rondom Jeruzalem.
30. En de priesters en de Levieten reinigden *Vergelijk Gen. 35:2; Exod. 19:10,15; Num. 19:2; 2 Kron. 29:5,15,16, enz.; Ezra 6:20,21.* zichzelf; daarna reinigden *Vergelijk Gen. 35:2; Exod. 19:10,15; Num. 19:2; 2 Kron. 29:5,15,16, enz.; Ezra 6:20,21.* zij het volk, en de poorten, en den muur.
31. Toen deed ik de vorsten van Juda opgaan op den muur; en ik stelde twee grote dankkoren en omgangen, *een* ter rechterhand *Van den anderen hoop der dankzeggenden, zie Neh. 12:38.* op den muur, naar de Mistpoort *Vergelijk deze beschrijving van den muur met boven, Neh. 2:13,14,15, en Neh. 3, en zie de aantekening aldaar.* toe.
32. En achter hen ging Hosaja, en de helft der vorsten van Juda.
33. En Azarja, Ezra, en Mesullam,
34. Juda, en Benjamin, en Semaja, en Jeremia;
35. En van de priesters kinderen met trompetten: Zecharja, de zoon van Jonathan, den zoon van Semaja, den zoon van Matthanja, den zoon van Michaja, den zoon van Zakkur, den zoon van Asaf;
36. En zijn broeders, Semaja, en Azareel, Milalai, Gilalai, Maai, Nethaneel, en Juda, Hanani, met muziekinstrumenten van David, *Die van David gevonden, of geordineerd en overgeleverd waren.* den man Gods; *Dat is, van den profeet, gelijk boven, Neh. 12:24.* en Ezra, de schriftgeleerde, *ging* voor hun aangezicht heen.
37. Voorts naar de Fonteinpoort, en tegen hen over, gingen zij op bij de trappen van Davids stad, door den opgang des muurs, boven Davids huis, tot aan de Waterpoort, tegen het oosten.
38. Het tweede dankkoor nu ging tegenover, en ik achter hetzelfde, met de helft des volks, op den muur, van boven den Bakiventoren, tot aan den brede muur;
39. En van boven *Anders, naar,* en zo in het volgende. de poort van Efraim, en boven *Anders, naar,* en zo in het volgende. de Oude poort, en boven *Anders, naar,* en zo in het volgende. de Vispoort, en den toren Hananeel, en den toren Mea, tot aan de Schaapspoort, en zij bleven staan *Hebreeuws, stonden in, of bij de poort der bewaring; dat is gevangenis; gelijk Jer. 32:2.* in de Gevangendoort.
40. Daarna stonden de beide dankkoren in Gods huis; ook ik en de helft der overheden met mij.
41. En de priesters, Eljakim, Maaseja, Minjamin, Michaja, Eljoenai, Zacharja, Hananja, met trompetten;
42. Voorts Maaseja, en Semaja, en Eleazar, en Uzzi, en Johanan, en Malchia, en Elam, en Ezer; ook lieten zich de zangers horen, met Jizrahja, den opziener.
43. En zij offerden deszelfs daags grote slachtofferen, en waren vrolijk; want God had hen vrolijk gemaakt

met grote vrolijkheid; en ook waren de vrouwen en de kinderen vrolijk; zodat de vrolijkheid van Jeruzalem tot van verre gehoord werd.

44. Ook werden ten zelfden dage mannen gesteld over de kameren, tot de schatten, tot de heofferen, tot de eerstelingen en tot de tienden, om daarin uit de akkers der steden Dat is, die rondom de steden lagen. te verzamelen de delen der wet, Dat is, die in de wet verordineerd waren voor, enz. Tot welker opbrenging zij zich opnieuw verbonden hadden, boven, Neh. 10:35, enz. voor de priesteren en voor de Levieten; want Juda was vrolijk Hebreeuws, *daar was blijdschap, of vrolijkheid van Juda; of, de vrolijkheid van Juda was over,* enz. over de priesteren en over de Levieten, die daar stonden. Dat is, hun dienst vlijtiglijk en getrouwelijk waarnamen, en daarin alzo zouden voortgaan, daar zij tevoren in het land verstrooid waren door gebrek aan onderhoud, dat men nu gewilliglijk en met vreugde opbracht. Vergelijk onder, Neh. 13:10.

45. En de wacht huns Gods waarnamen, en de wacht der reiniging, Gelijk boven, Neh. 12:30. ook de zangers, Versta, dat die hun beurten vlijtiglijk waarnamen. Anders, *en de zangers en de portiers wachtten,* enz. en de poortiers, naar het gebod van David *en zijn zoon Salomo.*

46. Want in de dagen van David en Asaf, Hieronder mede begrepen Heman en Jeduthun; 1 Kron. 25:1, enz. van ouds, waren er hoofden der zangers, Dat is, zangmeesters, voorzangers en opzieners, van de voornaamsten, die daarop letten, dat de dienst en alle beurten der zangers wel werden waargenomen, enz.; zie boven, Neh. 12:42, en Neh. 11:17, en 1 Kron. 25:2,3,6. en des lofgezangs, en der dankzeggingen tot God.

47. Daarom gaf gans Israel, in de dagen van Zerubbabel, en in de dagen van Nehemia, de delen der zangers Gelijk boven, Neh. 12:44. en der poortiers, van elk dagelijks Hebreeuws, *het woord, of de zaak, van een dag op zij Te weten, het volk, of gans Israël.n dag.* op zij Te weten, het volk, of gans Israël.n dag; en zij Te weten, het volk, of gans Israël. heiligden voor de Levieten, Dat is, zij zonderden af en gaven den Levieten de tienden, enz., die daartoe geheiligd waren, en waardoor de ganse rest, die zij behielden, voor hun particulier gebruik geheiligd werd. Zie Num. 18:21,26. en de Levieten heiligden voor de kinderen van Aaron. Dat is, zij zonderden af en gaven den hogepriester tienden van de tienden, die zij hadden ontvangen, naar de wet Gods; Num. 18:26, enz. Zie ook aldaar Num. 18:8.

Nehemia 13

1. Te dien dage Dit verstaan sommigen geschied te zijn, nadat Nehemia ten tweeden male van den koning *Artaxerxes* weder te Jeruzalem gekomen was. Zie Neh. 13:4,6. werd er gelezen in het boek van Mozes, voor de oren des volks; en daarin werd geschreven gevonden, dat de Ammonieten en Moabieten niet zouden komen in de gemeente Gods, Zie Deut. 23:1. tot in eeuwigheid;
2. Omdat zij den kinderen Israels niet waren tegengekomen met brood en met water, Dat is, spijs en drank. ja, Bileam tegen hen gehoord hadden, Versta, *Israël;* dat is het volk van Israël. om hen te vloeken, hoewel onze God den vloek omkeerde in een zegen.
3. Zo geschiedde het, als zij deze wet hoorden, dat zij alle vermengeling Dat is, allen die van vreemde afgodische, heidense volken waren, en niet van Israël. Vergelijk boven, Neh. 9:2. van Israel afscheidden.
4. Eljasib nu, de priester, die gesteld was over de kamer Dat is, kamers; zie

onder, Neh. 13:9, en Ezra 8:29. van het huis onzes Gods, was voor dezen nabestaande Dat is, hij had zich met hem bevriend, of aan hem verzwagerd, niettegenstaande dat hij een bitter vijand van Gods volk was. Zie boven, Neh. 6:1,14,17,19, en vergelijk onder, Neh. 13:28. van Tobia geworden.

5. En hij had hem Tobia. een grote kamer De wanden van enige kamers doorbrekende, had hij voor Tobia een grote ruime kamer daarvan gemaakt, om zijn huisraad daarin te stellen. Zie Neh. 13:8. gemaakt, alwaar zij te voren henenleiden het spijsoffer, den wierook en de vaten, en de tienden van koren, van most en van olie, die bevolen Hebreeuws, *het bevel, of gebod der Levieten*, enz.; dat is, waarvan God bevolen had, dat men ze den Levieten, enz. geven zou, of *het bevolen of verordineerd deel* der Levieten, enz. Zie Num. 18:24. waren voor de Levieten, en de zangers, en de poortiers, mitsgaders het hefoffer Dat is, hetgeen zij den priesters moesten geven, te weten, de tienden van de tienden der Levieten, enz.; zie Num. 18:8,26. der priesteren.

6. Doch in dit alles was ik niet te Jeruzalem; want in het twee en dertigste jaar Als ik twaalf jaren met des konings toestemming te Jeruzalem geweest was. van Arthahsasta, Zie Ezra 6:14. koning van Babel, Hetwelk nu was onder de Perzische monarchie. kwam ik tot den koning; maar ten einde Dat is, na enigen tijd, of *gelijk anderen* na een vol jaar, hetwelk door *dagen* somtijds wordt verstaan. van *sommige* dagen verkreeg ik Of, *mij werd verlof verkregen*. Het Hebreeuwse woord zou eigenlijk betekenen: *Ik werd geëist, verzocht, of, ontboden*. Het kan zijn dat Nehemia, zich ontziende om zelf weder verlof te begeren, hetzelfde door anderen heeft laten verzoeken, en dat de koning hem daarop ontboden en verlof gegeven heeft. Zonder twijfel hebben ook godvruchtige Joden

Nehemia laten weten den vervallen staat van Gods volk en zijn overkomst ernstiglijk verzocht, enz. *weder verlof van den koning*.

7. En ik kwam te Jeruzalem, en verstond van het kwaad, dat Eljasib voor Tobia gedaan had, makende hem een kamer in de voorhoven Gelijk boven, Neh. 8:17. van Gods huis.

8. En het mishagde Hebreeuws, *het was mij zeer kwaad*; dat is, *gelijk de Schrift elders spreekt* het was zeer kwaad in mijn ogen; dat is, het misviel mij zeer. *mij zeer*; zo wierp ik al het huisraad Hebreeuws, *alle vaten, of, alle gereedschap des huizes van Tobia*. van Tobia buiten, uit de kamer.

9. Voorts gaf ik bevel, Hebreeuws, *ik zeide*; zie 2 Kron. 29:24,27; Job 9:7; Esth. 9:25, en vergelijk Gen. 1:3; Jona 2:10 met de aantekening. Of, *ik zeide dat zij de kamers zouden reinigen*. Alzo onder, Neh. 13:19. en zij reinigden de kameren; en ik bracht daar weder in de vaten van Gods huis, met het spijsoffer en den wierook.

10. Ook vernam ik, dat der Levieten deel Dat is, het onderhoud, dat men hun naar Gods wet schuldig was te geven; en waartoe het volk zich met ede verplicht had, boven, Neh. 10:37. *hun* niet gegeven was; zodat de Levieten en de zangers, die het werk deden, Te weten, des Heeren, dat is, de gewoonlijke godsdienst. *gevloden* waren, een iegelijk naar zijn akker.

11. En ik twistte Dat is, ik bestrafte hen, bekeef hen scherpelijk; alzo Neh. 13:17,25. met de overheden, en zeide: *Waarom is het huis Gods verlaten?* Doch ik vergaderde hen, Uit de plaatsen, waar zij heen gevlucht en verstrooid waren. en herstelde ze in hun stand. Om den godsdienst, gelijk tevoren, weder waar te nemen.

12. Toen bracht gans Juda de tienden van het koren, en van den most, en

- van de olie, in de schatten. Dat is, schatkamers. Zie boven, Neh. 13:5.
13. En ik stelde tot schatmeesters over de schatten, Gelijk boven, Neh. 12:44, en 1 Kron. 26:20, enz.; 2 Kron. 31:12, enz. Selemja, den priester, en Zadok, den schrijver, en Pedaja, uit de Levieten; en aan hun hand Hanan, Dat is, tot hun dienst of hulp. den zoon van Zakkur, den zoon van Matthanja; want zij werden getrouw geacht, Vergelijk boven, Neh. 7:2. en hun werd opgelegd *Hebreeuws, het was op hen*; dat is, het was hun plicht, hun last. aan hun broederen uit te delen.
14. Gedenk mijner, Vergelijk Gen. 8:1; Hebr. 6:10, en onder, Neh. 13:22,31, en zie boven, Neh. 5:19. mijn God, in dezen; Of, *dezen aangaande*. en delg mijn weldadigheden Gelijk 2 Kron. 32:32, en 2 Kron. 35:26. niet uit, die ik aan het huis mijns Gods en aan Zijn wachten Bezorgende dat de godsdienst in uw tempel van een ieder, volgens zijn ambt, wel mocht worden waargenomen; zie Num. 3:7. gedaan heb.
15. In dezelfde dagen zag ik in Juda, die persen *Wijnpersen en oliepersen*. traden op den sabbat, en die garven inbrachten, die zij op ezels laadden; als ook wijn, druiven en vijgen, en allen last, Dat is, allerlei last. dien zij te Jeruzalem inbrachten op den sabbatdag; en ik betuigde *Verklarende bij den Heere dat ik het niet meer zou lijden*. tegen hen ten dage, als zij eetwaren verkochten.
16. Daar waren ook Tyriërs *Geboortig uit de vermaarde stad Tyrus; zie Joz. 19:29*. binnen, Binnen Jeruzalem. die vis aanbrachten, en alle koopwaren, Dat is, allerlei. die zij op den sabbat verkochten aan de kinderen van Juda en te Jeruzalem.
17. Zo twistte ik met de edelen van Juda, *Hebreeuws, witte*; zie boven, Neh. 2:16. en zeide tot hen: Wat voor een boos ding is dit, dat gijlieden doet, en ontheiligt den sabbatdag?
18. Deden niet uw vaders alzo, en onze God bracht al dit kwaad Al deze plagen en straffen. over ons en over deze stad? En gijlieden maakt *Hebreeuws, doet hittige gramschap Des Heeren*. toe. de hittige gramschap Des Heeren. nog meer over Israel, ontheiligende den sabbat.
19. Het geschiedde nu, als de poorten van Jeruzalem schaduw gaven, Of, *overschaduwd waren*; dat is, tegen den avond, als de zon begon onder te gaan. voor den sabbat, dat ik bevel gaf, *Hebreeuws, zeide*; gelijk boven, Neh. 13:9. en de deuren werden gesloten; en ik beval, dat zij ze niet zouden opendoen tot na den sabbat; en ik stelde van mijn jongens aan de poorten, *opdat er geen last zou inkomen op den sabbatdag*.
20. Toen vernachtten de kramers, en de verkopers van alle koopwaren, Dat is, allerlei. buiten voor Jeruzalem, eens of tweemaal.
21. Zo betuigde ik tegen hen, en zeide tot hen: Waarom vernacht gijlieden tegenover den muur? Zo gij het weder doet, zal ik de hand aan u slaan. Van dien tijd af kwamen zij niet op den sabbat.
22. Voorts zeide ik tot de Levieten, dat zij zich zouden reinigen, en de poorten *Versta, des tempels, passende op alles, wat tot de heiliging des sabbats diende, zonder iets anders op den sabbat te doen, en in het bijzonder toeziende dat er geen onreinen mochten inkomen; zie Num. 3:7; 2 Kron. 23:19*. komen wachten, om den sabbatdag te heiligen. Gedenk mijner ook *in* dezen, mijn God! en verschoon mij naar de veelheid Of, *grootheid*. Uwer goedertierenheid. Of, *weldadigheid*.

23. Ook zag ik in die dagen Joden, die Asdodische, Dat is, heidense vrouwen van allerlei vreemde volken. *Asdod* was een stad en streek der Filistijnen. Zie 1 Sam. 5:1,2, enz. Ammonietische en Moabietische vrouwen *bij zich* hadden doen wonen. Dat is, getrouwd. Zie *Ezra 10:2* niettegenstaande de reformatie tevoren bij *Ezra* gedaan, *Ezra 9*, en *Ezra 10*, en hun eigen belofte *boven, Neh. 10:30* met ede verzegeld. Alzo *Neh. 13:27*.
24. En hun kinderen spraken half Asdodisch, Anders, *de helft hunner kinderen, of een deel.* en zij konden Hebreeuws, *zij onderkenden niet, of onderscheidde niet.* geen Joods spreken, maar naar de taal eens iegelijken volks. Hebreeuws, *van volk en volk;* dat is, van het ene en het andere volk, elk zo hij van zijne moeder geleerd had, hebbende alzo een verbasterde taal met een verbasterde religie.
25. Zo twistte ik met hen, en vloekte hen, Uit ijver en justitie verklarende dat zij als meinedige verbondbrekers den vloek op zich geladen hadden, en waardig waren verbannen of van Gods volk afgesneden te worden. en sloeg Tot een openbare straf en versmaadheid. Vergelijk *Deut. 25:2;* 2 Sam. 10:4. *sommige* mannen van hen, en plukte hun het haar uit; en ik deed hen zweren bij God: Dezen eed, dien hij hun voorzegt, moesten zij op zich nemen, opdat zij, door deze middelen opgewekt zijnde, hierna in zulke gruwelen niet weder mochten vervallen. Indien gij uw dochteren hun zonen zult geven, en indien gij van hun dochteren voor uw zonen of voor u zult nemen! Een afgebroken rede in het eedzweren gebruikelijk, waarop men verstaan kan: *Zo zult gij vervloekt zijn, of zo straffe u God.* Zie *Gen. 14:23*.
26. Heeft niet Salomo, de koning van Israel, daarin gezondigd, hoewel er onder vele heidenen geen koning was, gelijk hij, en hij zijn God lief was, en God hem ten koning over gans Israel gesteld had? Ook hem deden de vreemde vrouwen zondigen.
27. Zouden wij dan Dat is, zouden wij dan u zulks toelaten, daar gij veel meer de verleiding onderworpen zijt dan die grote, wijze en van God beminde koning Salomo? naar ulieden horen, dat gij al dit grote kwaad zoudt doen, overtredende tegen onzen God, doende vreemde vrouwen *bij u* wonen?
28. Ook was er *een* van de kinderen *Josefus* beschrijft dat dit geweest is *Manasse*, de broeder van den hogepriester *Jaddua*, of *Jaddus*, van welken zie, *boven, Neh. 12:11.* van *Jojada*, den zoon van *Eljasib*, den hogepriester, schoonzoon geworden van *Sanballat*, Zie *boven, Neh. 2:10*, en *Neh. 4:1*, en *Neh. 6:1*, enz. den *Horoniet*; daarom jaagde ik hem van mij weg.
29. Gedenk aan hen, Gelijk *boven, Neh. 6:14.* mijn God, omdat zij het priesterdom hebben verontreinigd, Begaande zulke gruwelen, gelijk *boven* verhaald is. ja, het verbond Versta, het bijzonder en nader verbond, dat God met *Aäron* en zijn zaad, mitsgaders de *Levieten*, aangaande hun heilige ambten gemaakt had. des priesterdoms en der *Levieten*.
30. Alzo reinigde ik hen van alle vreemden; Hebreeuws, *allen vreemde;* in het enkelvoudig getal. Versta de heidense vrouwen en kinderen, met de aanklevende onreinheid des heidendoms. en ik bestelde de wachten Gelijk *boven, Neh. 13:14.* der priesteren en der *Levieten*, elk op zijn werk;
31. Ook tot het offer des houts, Zie *boven, Neh. 10:34.* op bestemde tijden, en tot de eerstelingen. Gedenk mijner, Vergelijk *boven, Neh. 5:19*, en in *Neh. 13:14,22.* mijn God, ten goede.